Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1885 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 22 mai 1955

In suplimentul din interiorul ziarului:
Hotărîrea Biroului C. C. al U. T. M. cu privire la organizarea concursului permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiți cartea", regulamentul concursului, precum și listele de cărți.

Salut Adunării reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R. P. R.

ASTAZI se deschide Adunarea reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din țara noastră. Acest important eveniment exprimă hotărîrea fermă a milioanelor de cetățeni ai patriei de a zădărnici uneltirile războinice ale imperialiștilor.

Mișcarea pentru apărarea păcii, forțele care luptă pentru pace au crescut și s-au întărit în întreaga lume, silind rînd pe rînd. cercurile agresive să se abțină de la folosirea armei atomice în Coreea și să înceteze operațiunile militare în această țară, ca și în Vietnam, iar acum să renunțe la folosirea teritoriului Austriei pentru baze militare îndreptate împotriva țărilor iubitoare de pace din Europa.

Intreaga viață internațională se caracterizează prin dominația categorică a inițiativelor diplomatice ale Uniunii Sovietice puse în slujba apărării păcii și slăbirii încordării internaționale. Cercurile agresive sînt nevoite tot mai mult să țină seama de dorința maselor populare din lumea întreagă care se pronunță cu hotărîre împotriva politicii „de pe poziții de forță".

Cu mare atenție oamenii muncii din țara noastră au urmărit lucrările istoricei Conferințe de la Varșovia. Satisfacția pe care ei și-au manifestat-o față de comunicatul final al Conferinței, își are izvorul în faptul că Tratatul de la Varșovia, creînd noi posibilități pentru coordonarea apărării țărilor iubitoare de pace și pentru strîngerea legăturilor de colaborare frățească multilaterală dintre ele, pune bazele unei forțe uriașe, fără precedent în istorie.

Prin cele 11.000.000 de semnături puse pe Apelul de la Viena, prin acest uriaș vot al unanimității, poporul romîn și-a afirmat încrederea și atașamentul său deplin față de politica externă a guvernului nostru, politică corespunzătoare intereselor sale vitale și a colaborării internaționale. Cu multă însuflețire muncește poporul nostru pentru a întări prin fapte semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, pentru a-și sublinia hotărîrea de a răspunde așa cum se cuvine la uneltirile și provocările ațîțătorilor la război. Cît de emoționante sînt cuvintele rostite în acest sens de țăranul muncitor Ion Sandu din comuna Valea Roșie, raionul Oltenița: „Am trei flăcăi și țin la ei ca la lumina ochilor. Vreau ca ei să fie lîngă mine pentru ca împreună să obținem grîne tot mai multe ca să crească belșugul nostru, belșugul țării întregi. Dar dacă va fi nevoie, flăcăii mei vor lăsa din mînă sapele și vor lua armele să pedepsească așa cum se cuvine pe cei ce ar îndrăzni să ne atace ca să ne pună iar în lanțurile robiei capitaliștilor și moșierilor".

Atașamentul fierbinte al poporului romîn față de cauza păcii se manifestă prin hotărîrea sa de a-și întări semnătura pe Apel prin obținerea de noi realizări în producție, fapt care a făcut ca țara să primească sute și sute de tone de oțel peste plan, mii de vagoane cu țiței, cărbune, ciment, mașini, stofe și alimente. Zilele acestea tinerii din regiunea Ploești s-au angajat să trimită centrelor siderurgice 50 vagoane încărcate cu fier vechi. Tinerii de la Uzinele „23 August" și-au luat angajamentul să dea peste plan printre altele, o locomotivă de mină și să facă economii în valoare de 250.000 lei, pentru a contribui la dezvoltarea economici și întărirea capacității de apărare a patriei.

Măreață prin conținutul său nobil ca și prin amploarea ei nemaiîntîlnită în țara noastră, campania de strîngere de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii a prilejuit o înflăcărată cimentare a prieteniei între poporul romîn și minoritățile naționale, în lupta comună pentru înflorirea și întărirea patriei noastre.

Adunarea reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R.P.R. face parte din marile pregătiri cu care poporul nostru întîmpină marea adunare a popoarelor de la Helsinki. Delegații la adunare vor putea sublinia cu mîndrie că în țara noastră se întărește și se lărgește tot mai mult unitatea patriotică a tuturor oamenilor muncii iubitori de pace, pentru zădărnicirea planurilor războinice ale imperialiștilor americani.

In aceste zile, fiecare tînăr, fiecare utemist este chemat să dea o contribuție sporită la intensificarea activității comitetelor de luptă pentru pace.

Organizațiile U.T.M. au datoria să ajute comitetele de luptă pentru pace să-și desfășoare activitatea folosind forme cît mai variate și interesante, cum ar fi de pildă informări și dezbateri asupra principalelor evenimente internaționale și interne, conferințe și consfătuiri la locul de muncă etc. care să ajute maselor la înțelegerea justă a problemelor politice internaționale, să le mobilizeze pentru a contribui din plin la lupta pentru pace.

Fiecărui tînăr căruia îi este dragă viața, pacea, are datoria față de propriul său viitor să sprijine prin realizări în producție Tratatul de la Varșovia document de o uriașă însemnătate care sporește încrederea în viitor a poporului nostru, în siguranța muncii sale pașnice, în triumful cauzei păcii și securității în Europa și în lume.

Tineretul patriei noastre trimite Adunării reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R.P.R. un călduros salut, asigurînd-o că va lupta neobosit pentru întărirea și înflorirea patriei, pentru întărirea capacității ei de apărare, pentru triumful păcii și al colaborării între popoare.

Se împlinesc în curînd 5 ani de la inaugurarea Palatului Pionierilor din Capitală. 5 ani de cînd copiii își petrec aici timpul lor liber cu folos, plăcut, interesant. Activitatea multilaterală desfășurată în cercuri i-a făcut pe sute și mii de pionieri să îndrăgească mai mult materiile predate în școală, a descoperit printre ei talente deosebite, le-a trezit dragostea de muncă, i-a întărit fizicește.

In clișeul nostru: un grup de pionieri în parcul Palatului.

Vă salutăm tineri luptători pentru pace din R. P. R.!

La marea Adunare a reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R.P.R. ce se deschide azi, au sosit în patria noastră oaspeți dragi din multe colțuri ale lumii, reprezentanți de seamă ai mișcării pentru pace.

Pe voi tineri luptători pentru pace din R. P. R. au ținut oaspeții dragi să vă salute prin ziarul nostru, să vă ureze noi izbînzi în lupta voastră închinată păcii și fericirii.

Sînt fericit de a vă putea spune că tinerii și tinerele japoneze, mîndri de a se găsi sub steagul Federației Mondiale a Tineretului Democrat, sînt hotărîți să meargă mînă în mînă cu voi în apărarea păcii. Cred că sînteți deja informați că delegația F.M.T.D. care a vizitat Japonia la sfîrșitul anului trecut a fost primită cu mult entuziasm. Și nu numai tineretul i-a primit cu brațele deschise, ci mai ales femeile japoneze mai în vrîstă, mame japoneze care au pierdut pe fiii lor dragi pe cîmpul de luptă în cursul celor două războaie mondiale. Ele sînt hotărîte să prevină izbucnirea unui nou război, luptînd alături nu numai de tineretul japonez, ci și de tineretul lumii întregi. Aceasta este cauza atașamentului lor spontan față de delegația voastră.

O nouă pagină se va deschide în analele mișcării tineretului japonez. În vederea acestui lucru vă rog să încurajați pe tinerii japonezi și să colaborați cu ei pentru victoria păcii și progresului.

Pacea trebuie să fie cîștigată. Pacea va fi cîștigată.

Prof. IKUO OYAMA
membru în Consiliul Mondial al Păcii, președintele Comitetului japonez pentru apărarea păcii, laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare"

Am sosit în R.P.R. ca să iau parte la Adunarea reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii, cu sentimentul că vin într-o țară soră unde poporul romîn ca și poporul bulgar își croiește drumul lui înainte pentru victoria socialismului și este gata din toate puterile lui să lupte pentru apărarea păcii și pentru întărirea prieteniei popoarelor din întreaga lume.

TRAIANO NENOVA
prim secretar al Comitetului Național pentru apărarea păcii din R.P. Bulgaria

Delegat al mișcării pentru pace din Franța, eu nu sînt trimis special și nici indeosebi calificat pentru a mă adresa tineretului din R. P. R.

Eu pot doar să aduc salutul forțelor păcii din Franța, forțelor păcii din R.P.R., tineretului Republicii și celor mulți.

Forțele păcii din Franța cunosc lupta tineretului romîn pentru apărarea păcii ce se duce atît în uzine, institute cît și în școli.

Lupta comună a tinerilor patrioți romîni și francezi, aduce asigurarea bătrînilor care ne înconjoară și ne iubesc, și toți la un loc dorim să ne clădim un viitor al păcii și al fericirii.

Comandor GEORGES JOUNEAU
membru al Comisiei permanente a mișcării păcii din Franța
Cavaler al legiunii de onoare

FLORILE ROMÎNIEI

Hu Ciun-cji
publicist, membru în Comitetul pentru apărarea păcii din R. P. Chineză

„Tineretul este floarea omenirii" a spus o dată poetul chinez Go Mo-jo. Aptitudinile tineretului, crescut și educat în spiritul ideologiei marxist-leniniste, înflioresc pretutindeni ca florile de primăvară pline de sevă și viață. Inițiativa și forța lui creatoare, ce sporesc pe zi ce trece, aduc un mare aport în opera de construire a socialismului și de apărare a păcii din lumea întreagă. Acest lucru îl putem spune atît despre tineretul din R. P. Chineză, cît și despre tineretul din R.P.R.

În anii ce s-au scurs de la proclamarea R. P. Chineze, în toate domeniile producției industriale și agricole s-au ivit mii de tineri fruntași, care prin munca lor plină de abnegație și prin propunerile de raționalizare au sporit mult bogăția țării. Tineretul a obținut deasemenea strălucite succese și în domeniul culturii și artei.

Pentru a apăra securitatea patriei și pacea din Extremul Orient și din lumea întreagă, masele largi ale tineretului chinez s-au încadrat cu mare entuziasm în mișcarea de rezistență împotriva agresiunii americane și pentru ajutorarea poporului coreean. Se știe că tocmai marea victorie dobîndită în această mișcare a constituit factorul principal care a condiționat armistițiul din Coreea.

Tineretul chinez participă activ la mișcarea de apărare a păcii din lumea întreagă, trimițîndu-și întotdeauna reprezentanții la toate manifestările internaționale ce favorizează cauza păcii. Anul acesta, după ce Consiliul Mondial al Păcii a lansat apelul prin care chema tineretul la strîngerea semnăturilor pentru interzicerea armei atomice, tineretul chinez din întreaga țară a inițiat în toate orașele și satele țării o mișcare de propagandă în favoarea cauzei păcii, strîngînd peste 400 milioane de semnături.

În 1953, a avut loc la București cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, iar în anul 1954 s-a ținut la Pekin Conferința Consiliului Federației Mondiale a Tineretului Democrat, în cadrul cărora activitatea tineretului chinez și a celui romîn a contribuit la întărirea solidarității tineretului din lumea întreagă în lupta lui pentru fericirea omenirii, aducînd astfel încă un aport la cauza apărării păcii.

Îndată după sosire, cele văzute de mine în Republica Populară Romînă au produs asupra-mi o profundă impresie: în toate domeniile de viață cu care am venit în contact, s-au distins noile aspecte ale construcției socialiste, din care de sigur o mare parte au fost rodul muncii tinerelor și a tinerilor crescuți în cei zece ani de după eliberarea Romîniei.

Am văzut tineri muncitori și tehnicieni muncind intens și cu mare entuziasm în fabrici și uzine pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor planului de stat.

Am văzut de asemenea noul aspect al satelor din Romînia în care se desfășoară opera de transformare socialistă a agriculturii.

Am văzut exemple concrete din care se poate constata grija Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului R.P.R. față de bunăstarea oamenilor muncii. Aproape fiecare unitate de producție de mai mari proporții este înzestrată cu spital, cămin de zi, creșă, club etc. Căminele și casele de odihnă pentru muncitori nou construite sînt comode și frumoase.

Mi-am mai dat seama și de faptul că arta și cultura romînă sînt pătrunse de patriotism.

În fotomontajele de pe străzi, școli, uzine, și sate, pe unde am trecut sînt așezate fotografii cu aspecte din R. P. Chineză. În uzine muncitorii romîni produc utilaje pentru uzinele și fabricile ce se construesc astăzi în China. Toți tinerii tovarăși cu care am stat de vorbă au manifestat un mare interes față de dezvoltarea economiei R. P. Chineze, fapt care arată că prietenia frățească dintre poporul chinez și poporul romîn se dezvoltă și se întărește pe zi ce trece.

Tineretul romîn este muncitor, sănătos, vioi, curajos și inteligent. Crescut sub grija Partidului Muncitoresc Romîn el contribuie cu forțele și aptitudinile lui la opera de construcție socialistă. El își iubește patria și iubește pacea. Aptitudinile lui creatoare înfloresc ca florile de primăvară pline de sevă și viață. Sînt convins că tineretul romîn nu numai că va face cinste patriei lui, dar că în actuala situație internațională va aduce o contribuție strălucită la cauza apărării păcii din lume.

Perspective nemărginite poporului romîn!

De la Prezidiul Marii Adunări Naționale

Sîmbătă la amiază, la Palatul Marii Adunări Naționale a avut loc solemnitatea unor decorări.

Tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, a înmînat Ordinul Muncii clasa I-a scriitorului Tudor Arghezi, cu prilejul împlinirii a 75 de ani de viață și pentru merite deosebite în domeniul creației literare.

A fost înmînat de asemenea Ordinul Muncii clasa I-a tov. C. Doncea, vicepreședinte al comitetului executiv al Sfatului Popular al Capitalei pentru activitatea îndelungată în rîndul mișcării muncitorești și cu prilejul împlinirii vîrstei de 50 de ani.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a înmînat apoi decorații unor cadre didactice de la Conservatorul de muzică „Ciprian Porumbescu", cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la înființarea Conservatorului și pentru merite deosebite în activitatea didactică; Ordinul Muncii clasa I compozitorului Ion Chirescu, Ordinul Muncii clasa II-a profesorilor George Breazul și Serafim Antropov, iar cu Ordinul Muncii clasa III-a au fost distinși profesorii Dagobert Bucholtz, Adia Ghertovici, Vasile Jianu, Radu Negreanu, Ion Vicol și Grete Miletineanu.

În numele Prezidiului Marii Adunări Naționale, tovarășul dr. Petru Groza a felicitat pe cei decorați, adresîndu-le urări de sănătate și putere de muncă.

La solemnitate au luat parte tovarășii: Constanța Crăciun, A. Bunaciu, Tiță Florea, C. Prisnea, P. Țugui, M. Beniuc, V. Vezendean, oameni ai artei și culturii.

(Agerpres)

Deschiderea Expoziției „Caricatura în lupta pentru pace"

Sîmbătă la amiază a avut loc în sala Dalles deschiderea Expoziției „Caricatura în lupta pentru pace", organizată de Uniunea Artiștilor Plastici din R. P. R.

La deschiderea expoziției au luat parte reprezentanți ai Uniunii Artiștilor Plastici, Ministerului Culturii, numeroși artiști și critici plastici, reprezentanți ai presei.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Jules Perahim, artist emerit al R.P.R., secretar al Uniunii Artiștilor Plastici.

Asistența a vizitat apoi expoziția.

Lucrările prezentate la expoziție sînt semnate de unii dintre cei mai buni caricaturiști ai țării noastre printre care Jules Perahim, artist emerit al R. P. R., Eugen Taru, Cik Damadian și Ion Doru, laureați ai Premiului de Stat, I. Ross, A. Rik, N. Jurăscu, A. Lucaci și alții.

(Agerpres)

Din fier vechi — oțel nou și puternic

Acțiunea de colectare a fierului vechi pentru cuptoarele uzinelor metalurgice a cuprins mii de tineri și tinere, muncitori, elevi și pionieri din Capitală. Din curțile și magaziile întreprinderilor, de pe șantiere, de pe locurile virane ei au strîns zilnic fierul vechi ce se irosea fără întrebuințare. Importanța pe care au dat-o acestei acțiuni se oglindește în rezultatele obținute. Tinerii din raionul 23 August au colectat 385.000 kg. de fier vechi, cei din raionul Lenin au strîns 365.000 kg., iar cei din raionul Gh. Gheorghiu-Dej au colectat 284.000 kg. de fier vechi. Din fierul vechi pe care l-au strîns tinerii de la uzinele „23 August" au fost turnate zeci de șarje la cuptoarele tineretului din uzină.

Alăturîndu-se tinerilor muncitori, pionierii și școlarii din Capitală au strîns și predat pînă la 15 mai 370.048 kg. de fier vechi. În întreaga Capitală tinerii au colectat pînă acum 1.511.980 kg. de fier vechi.

Pînă în preajma Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia, tinerii din Capitală s-au angajat să colecteze încă 100 de vagoane de fier vechi pe care îl vor trimite centrelor siderurgice.

Loturile individuale — mijloc de creștere a bunei stări a oamenilor muncii

Anul acesta tot mai mulți muncitori din fabrici, uzine și instituții au cerut sfaturilor populare să li se repartizeze loturi individuale pentru cultivarea legumelor. In timpul liber, după orele de producție, împreună cu întreaga familie muncitorii lucrează cu drag pe loturile căpătate, pentru obținerea unor cantități cît mai mari de legume de pe suprafețele cultivate. Aceasta va contribui la o tot mai bună aprovizionare a familiilor lor, la realizarea de importante economii.

Anul acesta un mare număr de muncitori de la uzinele „Matyas Rakosi" din București cultivă legume pe loturi individuale. In fotografie: turnătorul Georgescu Adam împreună cu familia sa lucrînd pe parcela cultivată cu legume.

Să culegem rod bogat

Am făcut cereri la sfatul popular orășenesc și am primit fiecare în apropiere de casă cîte trei ari de pămînt. Asta bineînțeles am făcut-o anul trecut. Amîndoi lucrăm la fabrica de ulei „Ardealul".

Ne-am gîndit, ne-am răsgîndit ce să cultivăm pe pămîntul primit? Pînă la urmă l-am însămînțat cu cartofi. Unii rîdeau de noi. Atunci ne-am hotărît să le arătăm noi ce știm.

Tocmai de aceea în timpul însămînțării am presărat și cenușă.

Unii ne spuneau: credeți că veți reuși să fiți fruntași și în fabrică și pe ogoare? Noi i-am lăsat să trăncănească cît le-a fost voia. Ne gîndeam că chiar de nu vom obține cine știe ce recoltă, tot o să scoatem atît cît să ne ajungă pentru casă.

În timpul verii mai mult de plăcere, după orele de muncă ne duceam cu familiile pentru a ne vedea grădina. Smulgeam toate buruienile și ne uitam cu mîndrie la florile cartofilor noștri.

Dar pe nesimțite a venit și toamna. Am scos cartofii și aproape că nu ne venea să credem. Erau mari și frumoși cum nu am putut vedea alții — bineînțeles asta pentru că-i îngrijisem.

De curiozitate, cînd i-am încărcat în saci i-am și cîntărit. Numai de pe trei ari, fiecare din noi a obținut circa 750 de kg.

Iată de ce numărul cultivatorilor de legume și zarzavaturi a crescut în acest an la fabrica de ulei „Ardealul".

KISS AUGUSTIN și BOTARI LUDOVIC
muncitori la fabrica de ulei „Ardealul" din Carei

Grădinăritul ne-a adus însemnate venituri

Sînt muncitor la fabrica de conserve „Fructul Romînesc". Deși sînt bătrîn, îmi place foarte mult să mă ocup de cultivarea legumelor. Într-un cuvînt, îmi place grădinăria. Anul trecut împreună cu cei 6 copii ai mei am pregătit din timp un hectar de pămînt ce mi-a fost dat de către sfatul popular ca lot individual.

Mai întîi am îngrășat bine pămîntul cu gunoi de grajd și încă de la început, m-am străduit să-l lucrez bine. Majoritatea terenului l-am însămînțat cu roșii, fasole verde și cartofi. Am însămînțat și dovlecei, castraveți, ceapă, usturoi și altele. E drept că am muncit mult, însă nu fără rezultate. Pînă toamna am cules din grădină peste 15.000 kg. de legume și zarzavaturi. Numai roșii am recoltat peste 12.000 kg.

Dintre acestea o mare parte le-am predat la fabrica unde lucrez, iar restul le-am oprit pentru familia mea care deși este destul de numeroasă a avut din belșug tot ce i-a trebuit.

Grădina ne-a mai adus în plus și un venit de 15.500 lei. Anul acesta am pornit cu și mai multă hotărîre la pregătirea și cultivarea lotului meu. Cu toată inima am muncit la pregătirea a 12 m. pătrați răsadnițe (paturi calde), aceasta pentru a scoate roșii din timp. De asemenea am pregătit 30 m. p. de răsaduri pentru cultura roșiilor de toamnă. Pentru pregătirea răsadurilor am fost ajutat și de fabrică cu geamuri și materiale pentru rame.

Pregătind terenul din vreme și profitînd de timpul care a fost bun, am însămînțat ceapă, usturoi din care acum am început să și consum. Apoi am însămînțat acum cîteva zile fasole verde. În răsadurile calde plantele au crescut, s-au dezvoltat.

Sper ca la sfîrșitul lunii iunie să mănînc roșii din grădina mea.

BABALICU ȘTEFAN
muncitor la fabrica „Fructul Romînesc" Craiova

282 loturi individuale

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Pînă nu de mult în raza orașului Pitești erau multe terenuri virane nefolosite. Anul acesta, descoperirea terenurilor virane a constituit o preocupare de seamă pentru sfatul popular orășenesc. Acest lucru este dovedit de faptul că numărul muncitorilor și funcționarilor cărora li s-au repartizat loturi individuale pentru a fi cultivate cu legume și zarzavaturi a crescut. Pînă în prezent au fost repartizate 282 loturi individuale față de 260 cîte au fost anul trecut. După primirea terenurilor, fiecare muncitor sau funcționar a trecut la pregătirea și cultivarea lor. Au fost deja cultivate peste 136 loturi individuale. Primii care au început și terminat cultivarea loturilor au fost muncitorii de la fabrica de textile „11 Iunie". Printre aceștia se numără comunista Soci Florica și muncitorii Tărșan Alexandru, Dinculescu Aurel și Huțan Ion.

Au terminat de cultivat loturile individuale și Neacșu Marin și Tarcă Florea de la IFET Pitești, Cristescu Virgil, Necșulescu Constantin și Constantinescu Valeria de la Trustul Lemnului și mulți alți muncitori și funcționari de la fabricile „Argeșul", „Metalurgica" și „Tudor Vladimirescu".

De mare folos familiei

În anul 1954 am primit din partea uzinei „Oțelul Roșu" un lot individual pe care l-am și cultivat. Uzina ne-a dat ajutor și pentru cultivarea acestor mici loturi intividuale. Astfel, am primit cartofi pentru sămînță, răsaduri de roșii, de varză etc. Legumele cultivate pe lotul meu mi-au adus un mare folos familiei. Numai cartofi am recoltat anul trecut peste 300 kg. Și în acest an noi vom primi sprijinul uzinei. Astfel, peste cîteva zile vom primi răsaduri de varză, gulii, conopidă și varză roșie.

Iată de ce tot mai mulți muncitori ai uzinei noastre cer să li se repartizeze spre folosință loturi individuale.

BUȚ ION
maistru la secția 1 „Oțelul Roșu" Caransebeș

Apărarea păcii — cauza întregului popor

Un vrednic fiu al Reşiţei

In combinatul metalurgic Reşiţa şi mai ales la secţia „Hala-Nouă" sînt puţini muncitori care să nu-l cunoască pe strungarul Almer Wiliam. Om simplu, modest, îşi iubeşte cu pasiune meseria pe care n-ar schimba-o pentru nimic în lume; aşa îl ştiu toţi pe strungarul Almer Wiliam.

A intrat în uzină ca ucenic, încă de mult, în anul 1930. Ucenic. Ce a însemnat pe atunci viaţa de ucenic, decît foame şi mizerie?! Cei patru ani de ucenicie au fost ani de învăţătură sîrguincioasă, dar şi ani de umilinţă din partea diferiţilor „mai mari", cînd lipsa de drepturi şi bătaia erau la ordinea zilei. „Unii s-au arătat binevoitori să mă înveţe, de la alţii a trebuit „să fur" meseria" — îşi aminteşte de acei ani tovarăşul Almer.

Deşi era un bun muncitor, talentul său a ieşit la iveală abia în anii din urmă, în anii regimului democrat-popular. Cînd uzinele din Reşiţa au primit o comandă importantă, s-a pus şi problema strunjirii axelor.

Această sarcină a fost încredinţată tovarăşului Almer. Sarcina n-a fost uşoară. N-a fost vorba de strunjirea unei piese oarecare. Cea mai mică greşeală, cea mai mică deviere ar fi însemnat mari pagube, atît de timp cît şi de materiale. Ca să ne facem o imagine e destul să arătăm că strunjirea unui singur ax, care are aproape 5 m. lungime, dura — de la strunjire şi pînă la finisare — circa 500 ore şi totuşi era o lucrare de mare precizie. Tovarăşul Almer a îndeplinit cu cinste această sarcină. Pentru contribuţia dată la realizarea comenzii primite, împreună cu ing. Popovici Vladimir, prim-maistrul Dombi Alexandru şi alţii, tovarăşul Almer a fost distins cu Premiul de Stat clasa II-a.

In 1951 el s-a mutat într-o nouă locuinţă, în cel mai frumos bloc muncitoresc din Reşiţa — „Blocul 3". Şi cum ar putea uita această dată, cînd îşi aminteşte de vechea locuinţă, neîncăpătoare şi neigienică, în care el şi soţia sa au trăit primii ani de căsnicie. Wiliam Almer, ca şi tovarăşii săi de muncă, se străduieşte să răsplătească prin munca lui grija ce i se poartă, lucrînd cu sîrguinţă, depăşindu-şi în permanenţă norma, ajutînd pe cei tineri în însuşirea frumoasei meserii de strungar. Iată de ce conferinţa comitetelor de luptă pentru pace din regiunea Timişoara l-a ales pe tovarăşul Almer ca delegat la Adunarea pe ţară a reprezentanţilor mişcării pentru pace din ţara noastră. El va transmite la marea întrunire de la Bucureşti, hotărîrea de luptă a muncitorilor romîni şi germani, a tuturor muncitorilor din Reşiţa pentru apărarea păcii, pentru apărarea cuceririlor noastre.

ŞTEFAN NECANIŢKI
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Timişoara

Mihai Beniuc

Fericirea n-o cunosc prea bine...*)

Fericirea n-o cunosc prea bine,
Vatra ei acuma se clădeşte,
O s-o cînte mai dumnezeeşte
Cei ce o să vină după mine.

Totuşi cu mîndrie pot să spun
C-am văzut cu ochii-mi că se face
Şi prevăd un ev măreţ de pace
Prin ruini de vifor şi taifun.

Soarele şi omul înfrăţiţi
Din lumini vor împleti minuni —
Cînt al fericirii, tu răsuni
Cînd privesc cu ochii aţintiţi

Către veacuri din a căror ramuri
Omul rupe ani şi-i schimbă-n muncă.
Timpul a-nceput să ne ajungă,
Dinspre viitor cu roşii flamuri!

Timpul, altădată plictiseală,
Trudă, murdărie şi necaz,
Ca o cataractă intră azi
In a erei noi hidrocentrală!

Timpul-bani soioşi cu timpul-lene,
Timpul-rentă, grasul timp-afaceri,
Timpul pentru gadini, pentru aceri,
Timpul uneltirilor viclene,

Se dărîmă zgomotos, se surpă,
Putredă şi scîrnavă speluncă.
Omenirea-şi-a-ndreptat prin muncă
Pe jivini călcînd, spinarea curbă.

Vine timpul-pîine pentru toţi
Pentru cei ce minuiesc unealta,
Cirma, plugurile, pana, dalta,
Pentru-al Prometeului nepoţi.

Vine timpul: universitari
Cetăţenii toţi pînă la unu! —
Va zbura racheta ca lăstunul
Spre meleagul altor planetari.

Curcubee de-nfrăţire vom
Făuri spre lumi necunoscute,
Sori necunoscuţi o să sărute
Fruntea ta terestră, frate om!

Cîntul nostru cel de azi păli-va
Ca o lampă-ntr-o odaie mică,
Cînd prin crengi cu rouă se ridică
Soarele de aur cît e stiva!

Dar precum desemnele din peşteri
Prevestesc stîngace pe Da Vinci,
Cîntului ce moartea o va-nvinge
Noi îi sîntem primitivii meşteri.

* Din volumul „Mărul de lîngă drum"

Vasile Pîrvu din Tomaşani

Vasile Pîrvu din satul Tomaşani, raionul Găeşti, e cunoscut ca fruntaş al recoltelor bogate. Mulţi s-au mirat poate cum de-a ajuns acest om să culeagă roade ce depăşesc uneori toate aşteptările. Cînd îl întrebi, el îţi dă răspuns şui tuturora, simplu, poate chiar prea simplu, dar singurul răspuns adevărat: prin muncă. Da, acesta e adevărul. Cît îi vara de lungă Vasile Pîrvu nu cunoaşte oboseala iar iarna cînd se aşează troienele, învaţă. Cărţile care-i trec lui prin mînă poartă sublinieri la unele texte, însemnări pe margine şi citeodată chiar adăugiri care nu-s de loc lipsite de însemnătate.

In locul unde are acum sfecla de zahăr, anul trecut a obţinut două recolte: una de orz şi alta de porumb. Orzul, semănat de cu toamnă, l-a cosit la jumătatea lunii iunie şi a scos 3.600 kg. la hectar. A doua zi, s-a apucat şi a însămînţat porumb, care s-a copt — cei drept mai tîrziu (de-abia la 1 noiembrie a fost bun de cules) — dar a scos 3.500 kg. boabe la hectar. In locurile unde a avut porumbul semănat din vreme a scos 4.500 kg. boabe la hectar.

Vasile Pîrvu are 4,65 hectare. Atîta pămînt avea şi înainte vreme, dar nu izbutea să-şi îndestuleze casa.

Ştiinţa agrotehnicei i-a fost acestui ţăran muncitor de un ajutor nepreţuit. Datorită învăţăturii a putut să-şi lămurească multe probleme privind agricultura şi să tragă foloase mari. Ani de-a rîndul Vasile Pîrvu a ţinut să-şi înalţe o casă mare, încăpătoare, în locul celei vechi, igrasioase, din care cauză copiii lui se îmbolnăveau des. Acest lucru l-a reuşit el, de-abia în anii regimului nostru democrat-popular.

Oamenii din Tomaşani îl preţuiesc cu toţii pe Vasile Pîrvu şi nu se sfiesc să-i ceară ajutorul şi sfatul. In repetate rînduri el a vorbit la căminul cultural şi la cercul agrotehnic despre importanţa executării lucrărilor agricole la timpul potrivit şi despre felul cum pot obţine recolte mari. In primăvara acestui an Vasile Pîrvu a luat parte la Consfătuirea fruntaşilor în agricultură. Cînd s-a întors acasă, prima grijă a fost să spună şi consătenilor învăţăturile pe care le-a căpătat de la alţi ţărani muncitori de pe întinsul patriei noastre.

Vasile Pîrvu se pregăteşte acum pentru muncile de vară. Mulţi ţărani muncitori din sat s-au hotărît să-i urmeze exemplul în muncă. Unii se laudă cu el acum că el acesta vor chiar să-l întreacă. Dar pentru ca munca lor să dea roadele aşteptate, oamenii au nevoie de linişte, de pace. El urăşte războiul, îi cunosc grozăviile. De curînd Vasile Pîrvu a fost ales ca delegat la Adunarea pe ţară a reprezentanţilor mişcării pentru pace din R.P.R.

—Mergi şi spune acolo, i-a zis bătrînul Constantin I. Mircea, mergi şi spune că nouă ni-i drag să muncim pămîntul în tihnă şi-o să facem tot ce ne stă-n putinţă ca lumea să nu mai treacă niciodată prin blestemăţiile războiului.

F. NEAGU

In numele construcţiilor pe care le ridică

Inginerul Călin Lulu a fost ales delegat al constructorilor Hunedoarei la Adunarea pe ţară a reprezentanţilor mişcării pentru pace din R.P.R.

De ce l-au ales oamenii muncii pe el? O astfel de întrebare pot să pună numai cei care nu-l cunosc, cei care nu l-au văzut pe şantier, cei care nu ştiu ce a construit la Hunedoara inginerul Călin Lulu.

Acum 7—8 ani în urmă Hunedoara era un orăşel oarecare cu străzi înguste şi întortochiate, cu case vechi, îmbătrînite de vreme. Combinatul se întindea dincolo de Cerna, între un şir de case, un cimitir şi curtea castelului Huniazilor pe o întindere destul de mică. Aşa era pe atunci Hunedoara.

În 1949, cînd a venit aici Călin Lulu, se făcuseră puţine schimbări. Începuseră cîteva construcţii. În zilele ploioase începeau noroaiele, iar în zilele cu soare se ridica praful. Inginerul Călin Lulu a văzut cîte sînt de făcut în Hunedoara, cîte uriaşe construcţii aveau să se înalţe aici. Şi a simţit chemarea lor, chemarea unei munci fără de odihnă, pentru ca aceste construcţii să se desprindă din planşe, să prindă viaţă, să-şi înfingă temeliile în pămînt, să-şi înalţe siluetele spre albastrul cerului. El a îndrăgit aceste construcţii pentru că ele aveau să fie construcţii paşnice, construcţii ale bunei stări a poporului. Şi a început atunci să lucreze la ele mai întîi ca şef de şantier la Întreprinderea nr. 12 construcţii, apoi la Întreprinderea de construcţii siderurgice. A făcut atunci multe lucrări de construcţii necesare furnalelor. Acestea au fost primele lui construcţii în Hunedoara. A început să se construiască oraşul nou, muncitoresc. Inginerului Călin Lulu, i-au fost încredinţate blocurile E. Cu cîtă dragoste a lucrat la ele Ardea de dorinţa de a le vedea cît mai curînd locuite, de a vedea la ferestre dantelute înflorate şi de a auzi cîntece de copii.

Sute de muncitori aşteptau să părăsească maghernitele înnegrite ale trecutului şi să înceapă o altă viaţă într-un apartament luminos şi confortabil.

Inginerul Călin Lulu şi-a terminat la timp lucrarea. Poate şi de aceea a fost ales în decembrie 1950 deputat în sfatul popular. În 1952 a început să lucreze şi la alte construcţii din acest oraş.

Într-o zi l-a întrebat cineva: „Ce a fost mai interesant din munca dumitale la această construcţie"?

Călin Lulu a răspuns simplu: „Interesant a fost totul, interesant este că s-au ridicat nenumăratele construcţii, interesantă este munca de zi cu zi a constructorilor noştri". Dealtfel ei, constructorii, sînt oamenii cei mai apropiaţi de sufletul lui Călin Lulu. Ei sînt prietenii şi tovarăşii lui cei mai buni. Este unul, Lică Martin, foarte tînăr şi foarte vioi. Cu acelaşi foc supraveghează acum transportul de materiale, cu care a înfipt prima lopată la fundaţie. L-a îndrăgit mult Călin. Mai este unul, îi spune Laţo Ion, şef al unei brigăzi utemiste de fierari betonişti. A lucrat zi şi noapte. Tremura de ciudă cînd nu avea de lucru un ceas. Venea şi se ruga: „Daţi-mi să fac ceva, orice, nu mă lăsaţi să mă perpelesc aşa". Şi mai sînt doi, Polen Nicolae şi Gilea Ion maiştri de cîte 19-20 de ani.

Toată puterea lor tinerească de muncă şi-au revărsat-o fără precupeţire în aceste construcţii. Şi mai sînt şi alţii. Cum o să le mulţumească Călin acestor oameni? A făcut totuşi ceva. Zilele acestea a vorbit cu un pictor să le facă portrete pe care inginerul vrea să le păstreze la el, să le poarte amintirea lor toată viaţa, ca despre oameni ce i-au adus cele mai mari bucurii.

Aceste tablouri vor fi operele de artă ce-i vor împodobi casa.

Şi inginerul Călin Lulu şi aceşti oameni, muncesc şi construiesc pentru pace, pentru fericirea patriei.

Nu, nu au greşit de loc oamenii muncii din Hunedoara cînd l-au ales pe Călin Lulu ca delegat la Adunarea pe ţară a reprezentanţilor mişcării pentru pace din R.P.R. Cine altul putea să prezinte acolo mai bine voinţa de a trăi şi construi în pace, a constructorilor Hunedoarei noi? Cum să dea Călin Lulu voie să fie culcate la pămînt construcţiile dragi cărora le-a închinat tinereţea şi tot ce are el mai bun? Cuvîntul lui va răsuna acolo hotărît.

MIHAI CARANFIL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Hunedoara

Cuvîntul tinerilor marinari

De cîteva zile, după un drum lung de 4 luni, vasul romînesc „Ardealul" a poposit la cheiul iubit Constanţa. În călătoria făcută, „Ardealul" a ancorat în nenumărate porturi: Bristol şi Liverpool din Anglia, Danzig din Polonia Populară, Dunkerque din Franţa etc.

În portul englez au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii pentru interzicerea războiului atomic; în Polonia au admirat grandioasele construcţii ale şantierului naval; în Franţa, sindicatul muncitorilor din port şi al marinarilor au dat o recepţie în cinstea echipajului vasului romînesc, iar cînd au intrat în apele Mării Mediterane, radio-ul le-a adus vestea reducerii de preţuri. Un mare eveniment însă au trăit bravii marinari zilele acestea cînd la Varşovia s-a încheiat Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală. Utemiştii de pe vasul „Ardealul" au dezbătut acest eveniment în cadrul unei convorbiri.

— Noi, cei care navigam pe mări şi oceane, spuse utemistul Pleşoianu Octavian, în călătoriile noastre ne-am putut convinge cît de puternică este dorinţa oamenilor simpli din lume pentru pace. În porturile Poloniei Populare, am văzut renăscînd din ruine şantierul naval şi de utilaj portuar. Oraşele Stettin, Danzig care au fost distruse de nemţi în retragere, se reconstruiesc. Polonezii, luptă ca şi noi pentru a şterge urmele lăsate de război.

Oamenii cinstiţi de pretutindeni urăsc războiul, a spus utemistul Purcel Constantin. Aduceţi-vă aminte de grandioasa manifestaţie pentru pace care am văzut-o în Anglia, la Liverpool. Ce scria pe lozinci? „Nu vrem arme pentru Germania", „Jos militarismul german", „Pace pentru copiii noştri".

Poporul englez doreşte pacea şi luptă pentru apărarea ei. Tratatul de la Varşovia urmăreşte tocmai asigurarea păcii şi securităţii popoarelor. Iată de ce noi, marinarii din flota comercială aprobăm cu căldură Tratatul de la Varşovia.

In slujba vieţii şi fericirii oamenilor

Nu s-a împlinit încă un an de cînd tînăra Cornelia Conta este medic. În vara anului trecut, printre studenţii ultimului an al Institutului medico-farmaceutic din Bucureşti care se hotărîseră să meargă ca medici la sate era şi Cornelia Conta. Noua promoţie de medici înscria astfel un nou capitol în istoria Institutului. Cornelia Conta se specializase în problemele de igienă. Şi-a dorit întotdeauna să fie medic la ţară, să-i înveţe pe ţăranii muncitori cum să se ferească de boli, cum să lupte împotriva microbilor, cum să-şi păstreze sănătatea şi mai ales, grija faţă de igiena celor mici, a copiilor, pe care-i iubeşte nespus de mult.

Născută în comuna Mîndruloc din regiunea Arad, cunoscuse cîte ravagii făceau bolile epidemice în rîndul celor mici şi a vîrstnicilor, în mediul rural, din pricina necunoaşterii igienei. De aci, dorinţa ei de a fi medic igienist la sate. Dragostea ei de muncă s-a concretizat în neobosita sa activitate pe care o duce din sat în sat, în raionul Mihăileşti. De cîteva luni, tînăra doctoriţă Cornelia Conta este directorul sanepidului raional. Problemele pe care le urmăreşte, epidemiile, igiena şcolară şi educaţia sanitară, au făcut ca tînăra doctoriţă să desfăşoare o activitate multilaterală. Sînt mulţi la număr ţăranii muncitori din raionul Mihăileşti care sînt profund recunoscători tinerei doctoriţe. Cît este de fericită mama tînărului Ţigănilă Ion în vîrstă de 16 ani din comuna Dărăşti, căreia primele ajutoare date i-au salvat copilul şi sfaturile tinerei doctoriţe au ajutat-o să înlăture primejdia îmbolnăvirii şi a celorlalţi membri ai familiei. Şi muncitorii de la gospodăria de stat din Domneşti sînt recunoscători doctoriţei Cornelia Conta. Pînă mai acum cîtăva vreme alimentarea gospodăriei cu apă se făcea cu ajutorul unui hidrofor care pompa apa dintr-o fîntînă situată în apropierea grajdurilor de vite. La analiza apei pe care a făcut-o personal doctoriţa Conta Cornelia a constatat că nu este bună de băut, conţinînd 10.000 bacili colici la litru. Prin sfaturile pe care le-a dat şi măsurile întreprinse de ea personal, problema apei potabile a fost rezolvată satisfăcător. Sacrificînd tot timpul problemelor igienice ale raionului, Cornelia Conta nu se dă înlături din faţa nici unei greutăţi. Mai acum o lună se ivise în comuna Stoeneşti un caz de poliomielită. Deplasîndu-se în miezul nopţii în comună, pe o vreme ploioasă, tînăra doctoră a putut izola cazul şi a salvat comuna de la o eventuală epidemie.

Datorită activităţii sale neobosite ca medic, datorită conştiinciozităţii sale în a-şi îndeplini orice sarcină care i-a fost încredinţată ca tînără membră de partid, doctora Cornelia Conta a fost aleasă preşedinta Comitetului de luptă pentru pace al raionului Mihăileşti iar acum, delegată la Adunarea pe ţară a reprezentanţilor mişcării pentru pace din R.P.R. Tînăra doctoriţă Cornelia Conta va transmite participanţilor la această mare adunare, dorinţa fierbinte de pace a tuturor ţăranilor muncitori din raionul Mihăileşti, hotărîrea lor fermă de a munci mai bine pentru întărirea şi înflorirea patriei, pentru viitorul copiilor lor.

GABRIEL IONESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bucureşti

O SUTĂ DOUĂZECI DE ROCHIŢE

În dreptul vitrinei magazinului „La trei ursuleţi" o fetiţă de vreo 4—5 anişori cu ochii-i negri, strălucitori, umbriţi de cîteva bucle ca nişte clopoţei de aur, ce i se risipiau pe frunte a strigat fericită:

— Aceasta mămico o vreau, pe aceasta galbenă ca o portocală! E aşa de frumoasă...

Mama, o femeie tînără, a zîmbit bucuroasă de descoperirea fetiţei. Rochiţa era într-adevăr foarte frumoasă, numai că în loc de culoarea portocalie era galbenă.

În magazin rochiţa i-a venit de minune fetiţei. Parcă cineva i-ar fi luat dinainte măsura cu cea mai mare atenţie, pentru a-i face o surpriză. Privită mai îndeaproape, rochiţa era şi mai atrăgătoare: catifeaua era lucioasă şi moale ca blăniţa unui iepuraş; mînecuţele ridicate puţin în sus în cîteva creţuri bogate; gulieraşul mai alb ca făina de prăjituri.

Mămica a cercetat tivul. Nici o grijă, totul este în regulă; cînd Ileana va creşte va avea de unde da drumul la rochiţă. Fetiţa a îmbrăcat pe loc rochiţa de catifea, iar pe cea veche a luat-o într-un pachet.

★

Să vedem acuma cine sînt acei oameni care prin munca lor simplă dar nobilă, prin dragostea pe care o pun în fiecare cusătură a rochiţelor pe care le confecţionează, produc atîtea bucurii copiilor. Iată-i, de pildă, pe membrii brigăzii nr. 8 — brigadă a păcii — de la fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" din Bucureşti. În total sînt 28 de femei, aproape toate tinere. Cele mai multe lucrează la maşini de cusut electrice încheind diferitele părţi componente ale rochiţelor. Altele desenează tiparele, cos năsturii, calcă sau taie aţele rămase. Dar toate mai au o preocupare în plus, în afara celei obişnuite, un ideal dacă vreţi să-i spunem aşa. Acesta este capacitatea de a face copiii să zîmbească fericiţi, cu ochii strălucind de plăcere, de a le produce bucurii. O hăinuţă drăguţă, o rochiţă reuşită, produc atîta fericire unui copil. Iar cînd va creşte mare, el îşi va aminti cu emoţie de costumaşul pe care i l-au cumpărat părinţii de la magazinul acela mare din Calea Victoriei sau de la „Trei ursuleţi". Capacitatea de a dărui bucurii copiilor nu se obţine atît de uşor. E nevoie de o muncă migăloasă, de exigenţă multă faţă de tine însuţi. Raţiu Elena, responsabila brigăzii, o femeie tînără cu trăsături aspre, aproape bărbăteşti, mi-a povestit următorul caz petrecut cu cîteva zile în urmă. La recepţia unei rochiţe s-a observat că un tipar a fost greşit încheiat. Defectiunea se datora neatenţiei tinerei Ioana Preda. Maşinile s-au oprit atunci, foarfecele au tăcut, acele n-au mai cusut nasturii. A fost convocată pe loc o scurtă adunare a brigăzii. Fetele au certat-o pe Ioana pentru neatenţia ei care ar fi putut să păteze renumele brigăzii, să întristeze un copil care ar fi descoperit acasă că a primit o rochiţă urîtă. Ioana s-a înroşit pînă în vîrful urechilor, o asemenea ruşine încă nu mai păţise. Şi-a asigurat tovarăşele că nu se va mai întîmpla şi a refăcut rochiţa. Tovarăşele, prietenele Ioanei, sînt sigure că ea va ţine minte multă vreme întîmplarea aceasta. Oamenii care creează bucurii copiilor sînt într-adevăr foarte sensibili.

Dumitrache Păuna are 54 de ani. Răditţa Elena numai vreo 17 ani. Cînd Păuna a venit în fabrică — adică în vechea fabrică care era o baracă la acoperişul căreia puteai ajunge uşor cu mîna — avea 13 ani. Aceasta s-a întîmplat prin anul 1914. Dumitrache Păuna cosea atunci efecte militare pentru o leafă de mizerie într-o fabrică-maghernită a capitaliştilor romîni. Deşi au trecut de atunci 41 de ani, ea a rămas totuşi tînără. Cînd s-a format brigada care a primit titlul de brigadă a păcii, a cerut să fie primită şi ea: „Dacă în tinereţe n-am cunoscut bucurii, dacă copilăria mi-a fost înecată în lacrimi, vreau ca cel puţin acuma să fac să înflorească zîmbetul pe buzele copiilor noştri şi să-i apăr muncind în rîndul tinerilor din brigadă". Răditţa Elena n-a cunoscut fosta „Apaca". Ea este doar de vreun an de zile în fabrică şi cunoaşte doar sălile înalte şi frumoase ale întreprinderii ca ale unei expoziţii. Ea ştie doar de creşa şi parcul din fabrică, de echipele artistice ale tineretului, de sala de mese care poate rivaliza cu cel mai frumos restaurant din ţară.

Dumitrache Păuna şi Răditţa Elena reprezintă două generaţii. Elena nu vrea însă să treacă prin cele trăite de Păuna. Elena iubeşte viaţa, florile, plimbările, copiii. Strădaniile sale ca şi ale tovarăşilor ei sînt îndreptate spre a face cît mai mulţi copii să zîmbească, să fie fericiţi, să se bucure de copilărie, ştiind că în felul acesta îi însufleţesc pe părinţii acestora să fie mai entuziaşti în muncă şi mai hotărîţi să răspundă necruţător acelora care ar încerca să tulbure liniştea ţării noastre. De aceea poate, Elena Răditţa şi tovarăşele sale, au fost nemulţumite numai cu cele 105 rochiţe din catifea portocalie, verde, sau galbenă cu guleraş alb, care ieşeau zilnic din mîinile lor, mai ales că Raţiu Elena, care timp de cîteva zile asistase într-un magazin unde erau expuse spre vînzare rochiţele lor, le povestise entuziasmată despre mulţumirea cu care plecau din magazin cumpărătorii produselor lor. Şi aşa s-a făcut că brigada lucrează zilnic acuma rochiţe pentru 120 de fetiţe.

Raţiu Elena este bine cunoscută în fabrica de confecţii. Oamenii o respectă pentru seriozitatea ei, pentru preocuparea în muncă, pentru maturitatea de care dă dovadă în discutarea problemelor internaţionale. De aceea cînd a ajuns la ei vestea că în curînd va avea loc Adunarea pe ţară a reprezentanţilor mişcării pentru apărarea păcii din R.P.R., muncitoarele de la fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" au socotit că cel mai nimerit om care să meargă din partea lor la această adunare, trebuie să fie Elena, şefa brigăzii nr. 8. Acolo ea va vorbi despre tovarăşele ei de muncă, despre bucuriile Ioanei, despre tinereţea bătrînei Dumitrache Păuna, despre hotărîrea lor comună de a coase în linişte rochiţe pentru fetiţe, pentru sutele de mii de copii ai republicii noastre.

Vai şi amar de acei care vor cuteza să turbure liniştea copiilor patriei. Mînia poporului va fi necruţătoare.

M. ZONIS

In fotografie, tovarăşele din „Brigada păcii" condusă de Raţiu Elena

PE SCURT...

● In cartierele oraşului Constanţa, într-un interval de 20 de zile, au fost organizate la locuinţele cetăţenilor peste 300 de sfaturi ale păcii la care au luat parte circa 6.000 de cetăţeni.

● Angajamentele luate de oamenii muncii pentru întărirea semnăturilor sînt traduse în viaţă. Astfel, membrii brigăzii păcii condusă de Badea Marin, fruntaş în întrecerea socialistă de la uzinele „23 August", şi-au luat angajamentul să facă economii de 35.000 lei pe trimestrul I la recondiţionarea sculelor. Ei şi-au depăşit angajamentul, realizînd pînă la 1 aprilie economii în valoare de 55.000 lei.

● In regiunea Galaţi au fost organizate în perioada campaniei pentru semnarea Apelului de la Viena circa 2.200 adunări şi mitinguri cu peste 260.000 de participanţi. In toate adunările s-au purtat discuţii largi şi combative.

● O contribuţie de cea mai mare însemnătate la succesul campaniei de semnare a Apelului de la Viena au adus-o echipele de strîngere de semnături. In întreaga ţară cele 76.452 echipe cuprinzînd un număr de 206.376 cetăţeni de diferite categorii sociale (muncitori şi ţărani, învăţători şi profesori, gospodine, deputaţi, preoţi, pensionari, invalizi etc.) au mers din casă în casă în cartiere şi la sate, neprecupeţindu-şi eforturile.

● In comunele şi satele din Regiunea Autonomă Maghiară în decurs de o lună şi jumătate s-au ţinut peste 7.000 de sfaturi ale păcii.

Muncă rodnică în asociaţie

Satul Vicoleni aşezat pe malul Jijiei, peste calea ferată, este unul din cele şase sate ale comunei Ungureni din raionul Săveni.

Harnici sînt oamenii în Vicoleni. Pe cele 23 de hectare ale asociaţiei de producţie „Aurel Şeţu" de pildă, sfecla de zahăr a şi răsărit. Sub razele calde ale soarelui ea îşi desface încet, încet frunzele şi se dezvoltă. Pînă au ajuns însă aici, ţăranilor muncitori asociaţi nu le-a fost de loc uşor. Ei au avut de luptat în primul rînd cu neîncrederea şi îndoiala. Nu în ce priveşte cultivarea sfeclei; în această privinţă se pot socoti oameni cu experienţă. Prin părţile locului pămîntul este prielnic acestei plante şi an de an ei au scos de pe pămîntul lor recolte bogate.

Hotărîrea partidului şi guvernului din noiembrie 1954 au citit-o şi au studiat-o nu odată. Într-o şedinţă apoi ei au dezbătut pe larg şi proiectul de statut. Cu toate acestea, la început s-au înscris doar vreo cîţiva. Printre aceştia erau însă oameni de frunte, cei mai harnici şi mai pricepuţi. Ion Hănţescu, Ilie Amărioarei, Vasile Aramă şi alţii au fost cei dintîi. Acest fapt a risipit în bună parte îndoiala celor şovăielnici. Între timp comuniştii şi utemiştii au vorbit cu fiecare în parte despre foloasele muncii mecanizate, despre avantajele ce le vor avea şi nu după multă vreme numărul celor ce doreau să intre în asociaţie a crescut mult. Pînă în ziua constituirii, 65 de ţărani muncitori s-au hotărît să muncească împreună şi să scoată de pe ogoarele lor rod bogat de sfeclă. În comitetul de conducere ei au ales pe cei mai harnici dintre ei.

*

Pe la 14 aprilie prin părţile locului timpul era prielnic pentru însămînţarea sfeclei. În asociaţie semnalul l-a dat Casian Popescu. El a fost primul care a ieşit pe ogor. Teodor Găinaru, Gheorghe Duceal, Petre Băltaru şi mulţi alţii au muncit cu hărnicie şi pricepere. Timpul le-a fost uneori potrivnic. În urma ploilor însă pe locurile mai zvîntate ei au continuat să însămînţeze. Pe la 28 aprilie ţăranii asociaţi din Vicoleni se achitaseră cu cinste de prima lor obligaţie prevăzută în contract. Terminaseră de însămînţat sfecla de zahăr în condiţii optime.

Respectarea obligaţiilor contractuale aduce după sine o serie de avantaje care contribuie la îmbunătăţirea nivelului lor de trai. În urma contractului încheiat cu fabrica de zahăr din Roman, asociaţii din Vicoleni au primit sămînţa necesară pentru cele 23 hectare în mod gratuit. Afară de aceasta ei au mai primit 3000 kg. îngrăşăminte chimice plătite cu o reducere de 50 la sută, un avans de 6.900 lei şi 138 kg. de zahăr. Avansul a fost împărţit asociaţilor în raport cu suprafaţa de teren. Asociaţii din Vicoleni au hotărît să folosească pe scară cît mai largă metodele agrotehnice înaintate pentru a obţine o recoltă cît mai bogată. Încă din toamnă ei au împrăştiat pe toată suprafaţa peste 130 tone bălegar de grajd. Cu tractoarele de la S.M.T. Săveni au făcut apoi o arătură adîncă. Peste această arătură au mai împrăştiat primăvara o însemnată cantitate de bălegar de oaie, iar înainte de însămînţare au împrăştiat şi cele 3.000 kg. îngrăşăminte chimice. Cînd pămîntul s-a zvîntat, ei au grăpat întreaga suprafaţă. Însămînţatul l-au făcut cu maşinile primite de la fabrica de zahăr.

Acum pe unele parcele sfecla a crescut şi odată cu ea şi buruienile. Acest lucru a făcut ca ţăranii muncitori să înceapă lucrările de întreţinere. Hănţescu Ion, Casian Popescu şi alţii au început prăşitul printre rînduri încă din primele zile ale lunii mai, iar pe măsură ce plantele cresc, prăşitul se extinde pe întreaga suprafaţă.

Ţăranii muncitori asociaţi din Vicoleni au fost fruntaşi la însămînţări. Acum fac prima praşilă, şi sînt hotărîţi să facă şi celelalte lucrări de întreţinere la timp, pentru a putea obţine în acest an o producţie de cel puţin 40.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar.

V. HORODENCIUC

Începe concursul artistic al tinerilor solişti organizat în cinstea Festivalului de la Varşovia

Marţi 24 mai, la ora 9,30, va avea loc în sala Dalles din Capitală deschiderea festivă a concursului pe ţară al tinerilor solişti vocali şi instrumentali, al soliştilor de balet şi al soliştilor vocali şi instrumentali de muzică populară, organizat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor şi Ministerul Culturii în vederea selecţionării celor mai talentaţi tineri artişti care vor lua parte la concursurile culturale internaţionale prilejuite de cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia.

La şedinţa festivă vor participa juriile de concurs, comisiile de selecţionare a candidaţilor la concurs, reprezentanţi ai C.C. al U.T.M., ai Ministerului Culturii, ai Sfatului popular al Capitalei, tineri artişti participanţi la concurs.

(Agerpres)

Concertul prietenilor

Într-unul din cele mai pitoreşti locuri din nord-vestul patriei noastre, în apropierea graniţei ce desparte Uniunea Sovietică de ţara noastră, se află aşezat oraşul Sighet. În anii puterii populare, oraşul acesta îndepărtat a început să se dezvolte şi să înflorească. Locuitorii lui, oameni harnici, romîni, ucraineni, germani, maghiari trăiesc şi muncesc laolaltă spre binele tuturor.

Zilele libere, duminicile sau zilele de sărbătoare, oamenii acestor locuri şi le petrec cu folos. Unii merg la cinematograf, la biblioteci, alţii merg în excursii pe dealurile Solovanului. Nici unii, nici alţii însă, nu lipsesc de la concertele organizate de casa raională de cultură a oraşului. Pentru locuitorii acestui oraş participarea la concertele prezentate la casa culturală a devenit ceva obişnuit.

În urmă cu mai mult timp un spectator a propus conducerii casei de cultură să se adreseze conservatorului „Ceaikovski" din Moscova, cu rugămintea de a trimite casei de cultură din Sighet partitura valsului „Valurile Amurului". Ideea a plăcut. Colectivul casei de cultură a întocmit o scrisoare.

O SCRISOARE DIN R.P.R.

...Printre sutele de scrisori care sosesc zilnic la Conservatorul „P. I. Ceaikovski" din Moscova, una avea următoarea adresă a expeditorului: Sighet — R.P.R. — Casa de cultură raională.

Mîini grijulii au deschis scrisoarea compusă din cuvinte romîneşti. Scrisoarea a fost tradusă chiar în după-amiaza acelei zile.

Cînd textul nu a mai constituit un secret, profesorul V. G. Sokolov a stat pe gînduri. A aflat că textele tipărite nu se găsesc în bibliotecă. Trebuia găsită totuşi o soluţie. Şi s-a găsit. Să se ceară autorului partitura şi să facă după ea o prelucrare pentru cor mixt şi aranjament la pian. Chiar profesorul Sokolov şi-a luat această sarcină asupra sa.

Multe ore în şir a lucrat la prelucrarea valsului pentru a satisface dorinţa prietenilor din Republica Populară Romînă. Şi pentru a uşura şi mai mult munca lor, profesorul a lucrat două partituri. Una pentru pian şi alta pentru cor...

PRIETENII NOŞTRI

...Vreo zece tineri, din colectivul artistic al casei culturale, se găseau prezenţi cînd poştaşul a adus un plic gros şi mare. În el se găseau două partituri scrise de mînă. Alături se mai afla o scrisoare.

Dacă profesorul Sokolov ar fi fost de faţă să vadă bucuria zugrăvită pe chipurile acestor tineri, de bună seamă că ar fi avut multe de povestit tovarăşilor săi de la conservator.

În decursul unei singure luni, directorul casei de cultură şi dirijorul Petre Dreb, împreună cu 120 de tineri au pregătit valsul compozitorului Kiuss în cadrul unui concert de muzică clasică şi populară.

Acest concert a fost închinat prietenilor sovietici şi prezentat la un nivel excepţional. Concertul a avut un mare răsunet. A trebuit să se mai repete „Valurile Amurului" şi să se promită că va fi inclus şi în viitoarele concerte.

La casa culturală din Sighet au sosit în ultimul timp numeroase cereri din partea instituţiilor şi întreprinderilor din oraş. Toate se asemănau între ele:

— „...Noi, muncitorii cooperativei „Unitatea" cerem repetarea concertului „Valurile Amurului". Reţineţi pentru noi 300 bilete".

— „...Noi, muncitorii fabricii de mobilă „Alexandru Tamaş" vă rugăm repetaţi concertul. Avem nevoie de 500 bilete".

— „...Întreprinderea „Partizanul" cere ca la viitorul concert — care sperăm că va fi cît de curînd — să-i reţineţi 400 locuri". Şi cererile nu se mai sfîrşesc. Pentru a satisface numeroasele cerinţe, colectivul casei raionale de cultură a hotărît să ţină un concert în aer liber.

Acest concert va fi închinat prietenilor de peste hotare — minunaţilor oameni sovietici.

MIRCEA POP
ION TEOHARIDE

Studenţii din întreaga ţară se pregătesc temeinic pentru a lua examenele cu succes. O metodă folositoare pentru recapitularea celor învăţate în cursul anului este şi aceea a consultaţiilor. De aceea, studenţii Institutului Politehnic din Cluj folosesc această metodă în pregătirea lor. Iată în fotografia noastră un grup de studenţi strînşi în jurul asistentului Patachi Nicolae, care le explică despre teoria şi practica măsurării puterii în curent alternativ trifazic.

Corespondent
MICLEA IONEL

Cadre noi pentru economia naţională

Ajutorul profesorilor şi maiştrilor dat ucenicilor

Şcoala profesională de ucenici Medgidia, a fost înfiinţată în urmă cu cinci ani de zile. În acest timp ea a dat industriei noastre socialiste trei promoţii de muncitori calificaţi, iar acum pregăteşte cea de a patra promoţie. În acest an a fost luată în folosinţă o parte din clădirea nouă a şcolii noastre, aşa că elevii au condiţii de învăţătură din ce în ce mai bune.

Profesorii şi maiştrii dau mare atenţie pregătirii elevilor. Ei se ocupă cu spirit de răspundere nu numai de pregătirea lor profesională ci şi de educarea lor în spirit muncitoresc. Elevii rămaşi în urmă primesc în permanenţă ajutorul profesorilor Roman Lăcătuşu, Gheorghe Pavel şi al maiştrilor Şerban Stoica, Nicolae Dumitru şi Mircea Albu. Profesorii cultivă în sufletul şi conştiinţa elevilor dragostea faţă de muncă şi spiritul de răspundere, calităţi de preţ ale muncitorului înaintat.

Paralel cu procesul de învăţămînt se desfăşoară activitatea educativă. În acest sens se organizează întîlniri cu muncitorii fruntaşi din Întreprinderea metalurgică de utilaj Medgidia, se ţin conferinţe, recenzii, se organizează schimburi de experienţă.

Ca urmare a condiţiilor create de partid şi guvern ucenicilor, a muncii rodnice desfăşurată de profesori şi maiştri, rezultatele obţinute în ultimii ani în pregătirea de cadre calificate sînt în creştere. În timp ce în primul pătrar al trecutului an şcolar au obţinut note de trecere 222 de elevi, în aceeaşi perioadă a anului şcolar curent au situaţie de promovare 290 elevi. Nici un elev nu a fost notat insuficient la practică. În deosebi în pătrarul II situaţia s-a îmbunătăţit simţitor.

Grăitoare sînt străduinţele elevilor Nicolae Mitrea din anul I, Dumitru Lojniţă, Ion Manea, Vasile Vasilica, Ion Petre din anul II, Stroe Gheorghe din anul III şi ale altora care se pregătesc cu seriozitate în meseria pe care şi-au ales-o.

FLOREA SOARE
director al Şcolii profesionale de ucenici Medgidia

Foştii lor colegi, fruntaşi în producţie

Şcoala profesională de ucenici Reşiţa pregăteşte pentru industria noastră socialistă sute de noi cadre calificate. Repartizaţi în diferite meserii, elevii se străduiesc să aplice practic cunoştinţele predate, învaţă să muncească mai mult, şi mai bine.

Elevii primesc un preţios ajutor de la maiştri. Sub îndrumarea lor, în fabrica de motoare electrice a Combinatului Metalurgic Reşiţa, elevii execută operaţii care cer cunoştinţe temeinice şi spirit de răspundere.

Elevii care se străduiesc să-şi însuşească cunoştinţele teoretice sînt îndeobşte fruntaşi şi în activitatea practică. Printre aceştia se numără Aurica Kiss, Ion Vucu, Valeria Drăghici, Dumitru Beutură şi alţii. Utemiştii Nicolae Indru, Tudor Toader, Eugenia Balint şi alţii sosesc la locul unde-şi desfăşoară activitatea practică înainte de începerea lucrului. Ei au învăţat de la muncitorii fruntaşi ca în acest timp să-şi organizeze locul de muncă şi acest procedeu le sporeşte succesele.

Toader Tudor şi Irimia Pavel sînt mereu în jurul maistrului de echipă Vasile Moise. De la el primesc cele mai bune sfaturi în legătură cu executarea suporţilor de perii pentru motoarele de tramvai.

Pretutindeni în fabrică muncitorii sprijină pe ucenici. Nicolae Indru este îndeaproape îndrumat de membrii unei brigăzi de tineret, iar Toader Tudor este sfătuit de Anton Urda, lăcătuş mecanic montor, absolvent al şcolii noastre profesionale. Cei mai mult îi ajută pe tinerii noştri muncitorii vîrstnici, cu experienţă.

Sînt bucuroşi elevii noştri şi simt o mîndrie legitimă cînd citesc la gazeta de perete, articolele care vorbesc despre succesele foştilor elevi ai şcolii, azi muncitori fruntaşi, ca Gheorghe Stenghel, Ana Nediu şi alţii. Experienţa acestora, puterea lor de muncă, dă elevilor noştri forţe noi.

În şcoala noastră există şi brigăzi de elevi formate pentru practică, care muncesc cu mult elan. Astfel brigada condusă de tov. Teodor Răducanu a elaborat de curînd o şarjă rapidă de oţel în patru ore, depăşind astfel planul cu 26 la sută.

LAZAR AVRAM
elev în anul III
la Şcoala profesională de ucenici Reşiţa

Două feluri de a înţelege practica

O parte însemnată din muncitorii calificaţi sînt pregătiţi în şcolile profesionale de ucenici. Îndrumaţi de profesori şi maiştri, folosind condiţiile noi create de regimul nostru democrat-popular, actualii elevi din aceste şcoli se pregătesc cu seriozitate pentru ziua cînd vor păşi în fabrici şi uzine ca oameni maturi, stăpîni pe meserie.

Activitatea practică este latura cea mai importantă în pregătirea viitorilor muncitori calificaţi. Ea cristalizează cunoştinţele teoretice, le îmbogăţeşte cu experienţa celor mai buni muncitori vîrstnici şi tineri în preajma cărora lucrează elevii. La practică elevii învaţă să mînuiască maşina, s-o îngrijească, să folosească just materia primă, să lupte pentru a merita cinstea de a face parte din eroica noastră clasă muncitoare.

La Atelierele C.F.R. „Gheorghe Apostol" şi la Centrul Mecanic S.M.T. din Galaţi fac practică sute de elevi din şcolile profesionale din oraş. În sala de sudură autogenă a Atelierelor C.F.R. „Gheorghe Apostol" lucrează elevii Şcolii profesionale de ucenici nr. 1. Ei se bucură de o grijă deosebită din partea muncitorilor şi a maiştrilor.

Însăşi forma de organizare, potrivit căreia elevii trebuie să lucreze pe lîngă muncitorii cei mai buni constituie un preţios ajutor pentru însuşirea meseriei.

Elevul Călin Nicu, repartizat la tînărul sudor Puiu Zaharia, ascultă cu atenţie explicaţiile acestuia. Acum cunoaşte importanţa fiecărei operaţii, ştie cu ce material să lucreze, cum să mînuiască aparatul de sudură pentru ca lucrările executate să fie de bună calitate.

Sudorul Puiu Zaharia nu se mulţumeşte numai să explice. Ca un îndrumător cu experienţă el urmăreşte felul cum lucrează elevul. Pentru a-i încerca priceperea, tînărul sudor l-a lăsat să lucreze şi singur, să se lovească de greutăţi şi să le învingă. Elevii sînt ajutaţi cu dragoste şi de maiştri.

Odată elevul Călin trebuia să sudeze nişte roţi dinţate. Nu ştia însă cum să înceapă lucrarea, iar sudorul Puiu Zaharia nu se afla în preajma sa. În cele din urmă s-a adresat maistrului şcolii tovarăşul Ion Frangulea. Cu răbdare maistrul i-a dat îndrumările necesare. Elevul Călin a folosit aceste explicaţii şi contopindu-le cu învăţămintele căpătate de la tînărul sudor, a reuşit să facă o lucrare bună.

Elevii care se pregătesc în meseria de strungari se bucură din plin şi de sprijinul maistrului Marin Mihalcea. De cele mai multe ori maistrul demonstrează practic felul cum se pot folosi metodele de tăiere rapidă şi intensivă a metalelor, explică elevilor fiecare operaţie în parte, îi ajută să lucreze mai bine.

Ca urmare, unii elevi, printre care Constandache Ion şi Chipăilă Ion, au ajuns să execute lucrări aproape întocmai ca muncitorii calificaţi, lucru pe care maistrul doreşte să-l realizeze toţi elevii.

Organizarea învăţămîntului practic preocupă în mare măsură conducerea Şcolii profesionale de ucenici nr. 1 Galaţi. Aici există o judicioasă planificare a învăţămîntului, încît materia predată la curs corespunde cu practica. De pildă cînd teoretic s-a descris motorul K.D. 35 în orele de practică elevii au demontat piesele motorului şi le-au montat la loc sub supravegherea maistrului.

Dacă aceeaşi grijă ar exista şi pentru elevii care fac practică la Centrul Mecanic S.M.T., atunci conducerea şcolii ar putea afirma că toţi viitorii absolvenţi sînt pregătiţi multilateral, capabili să contribuie la îndeplinirea sarcinilor mari ce stau în faţa industriei noastre socialiste. Din păcate însă unii maiştri de la această şcoală manifestă dezinteres faţă de pregătirea elevilor. Maistrul Alexandru Mihalcea nu se găseşte mereu în mijlocul elevilor, aşa că nu are cine să-i îndrume şi să le explice problemele tehnice, iar maistrul şef Nicolae Godinac se poartă grosolan cu elevii — aşa cum a făcut de pildă cu tinerii Costache Ion, Iacob Ion şi Bolocan Anghel.

Direcţiunea şcolii trebuie să analizeze întreaga activitate practică a elevilor mergînd jos pe teren, să caute noi procedee pentru îmbunătăţirea ei la amîndouă întreprinderile. E necesar să se organizeze un schimb de experienţă între maiştri. În acest fel se vor vedea practicile nejuste, se vor generaliza metodele bune, se vor lua măsurile cuvenite pentru desfăşurarea în bune condiţiuni a practicii.

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galaţi

Foileton

Simţul umorului

Lăsînd la o parte orice fel de modestie pot să afirm fără ezitare că am un simţ al umorului cu adevărat fenomenal. Acolo unde un altul nu simte nici urmă de umor, rămîne insensibil, se plictiseşte şi cască, eu mă amuz de minune. De cum începe „radio-magazinul" izbucnesc în rîs şi rîd pînă se termină, iar după aceea rîd toată săptămîna aducîndu-mi numai aminte cum am rîs.

Cu cîtva timp în urmă, la instituţia unde lucrează soţia mea, s-a organizat o reuniune tovărăşească.

Cum mergeam pentru prima oară şi nu cunoşteam oamenii, la început m-am simţit cam stingher. Căutînd să par cît mai în largul meu, examinam cu mult interes pereţii şi din cînd în cînd mă întrerupeam din această interesantă ocupaţie pentru ca să strîng mîna vreunui tovarăş pe care soţia mea n-apucase încă să mi-l prezinte.

O fată durdulie învîrti butonul aparatului de radio şi imediat răsună în încăpere vocea spicheriţei: „Urmează un program de dans prezentat de Horia Şerbănescu şi Radu Zaharescu". Numai la auzul numelor acestor doi simpatici artişti începui să zîmbesc.

Cîteva acorduri ale unui tango şi imediat camera se umplu de glasul lui Horia Şerbănescu; „Vă prezint pe membrii orchestrei Jean Ionescu. La acordeon cîntă Nicu V., la chitară Gicu S., la saxofon Ionel M., iar la... Alimentara — portocale".

În liniştea ce s-a lăsat în sală a izbucnit un rîs formidabil. Toţi participanţii la reuniune s-au întors speriaţi spre mine, pentru că eu eram cel ce rîdea. Soţia mea, îmbujorată mi-a şoptit strîngîndu-mă de braţ şi aruncînd priviri furişe în jur:

— Ce ţi-a venit? Ce ai găsit de rîs?

Cu greu am reuşit să mă potolesc şi să dansez un tango cu ea.

După cîteva minute s-au făcut iar auzite cele două simpatice voci. Soţia mi-a şoptit: — Să nu mai rîzi aşa tare. Ce impresie o să-şi facă oamenii despre tine?

Eu n-auzeam însă vorbele ei ci priveam fascinat aparatul de radio.

— Urmează un fox — anunţă Horia Şerbănescu.

— Ţie îţi place foxul? întrebă Radu Zaharescu.

— Nu, răspunse Horia Şerbănescu.

— De ce? — întrebă iar Radu Zaharescu.

— Pentru că... muşcă — ham, ham, răspunse Horia Şerbănescu.

Începui să dansez în ritmul fox-ului în timp ce faţa îmi devenea vişinie din cauza efortului uriaş ce-l făceam să mă stăpînesc. La un moment dat, ne mai putîndu-mă stăpîni, izbucnii într-un rîs nemaipomenit. Lacrimile îmi curgeau şiroaie pe obraz şi prin ele zăream ca prin ceaţă perechile de dansatori ce se uitau intrigaţi la mine.

— „Muşcă, ha, ha, ha... i-auzi muşcă ha, ha, ha... ştii, fox... cîinele... cum n-ai înţeles!... muşcă, ha, ha, ha.

Soţia mă privea cu un zîmbet strîmb pe obraz şi nu-mi răspundea nimic.

„Muşcă... ha, ha, muşcă". Era prea mult pentru mine. Nu mă mai puteam opri. M-am repezit la bufet şi deabia după ce am dat pe gît două sticle cu bere rece, m-am mai liniştit.

După cîteva minute am întredeschis uşa ce dădea în sala de dans tocmai la timp ca să-l aud pe Horia Şerbănescu:

— „Urmează un tango, aranjament de Jean Ionescu. Pentru deranjamente formaţi zero doi (02) că tot nu răspunde".

Asta era de-a dreptul nemaipomenit. Cu greu reuşii să mai închid uşa la loc. Am rîs atît de cumplit încît, uitînd să mai respir, am leşinat.

Dacă vreunul dintre tovarăşi nu mi-ar fi făcut la vreme respiraţie artificială, poate că în momentul de faţă aş mai fi continuat să rîd în rai.

— De unde se vede că nu e întotdeauna bine să ai un simţ al umorului fenomenal.

HORIA SALEM

Avantajele contractanţilor de animale

Acum cîteva zile, ţăranul muncitor Eremia Puzdrea din comuna Putna, raionul Rădăuţi, a livrat statului o pereche de boi în greutate de 1641 kg. pe care i-a contractat anul acesta cu ORACA. Pentru boii livraţi el a primit 10.184 lei. Cu o parte din bani el poate cumpăra la preţ redus 2,500 kg. de talpă, 7 fuse de piele, 2,500 kg. de bumbac şi alte mărfuri. Totodată el a beneficiat de o reducere de 90 kg. de carne şi 250 kg. de porumb din cotele datorate statului. De asemenea, ţăranul muncitor Vasile Hurjui din comuna Gălăneşti a primit pentru cei doi boi livraţi, în greutate de 1550 kg., 9610 lei, iar Ion Moroşan din comuna Grăniceşti a primit la livrarea unui porc, în greutate de 270 kg., 3240 lei.

Avantajele mari pe care statul le acordă contractanţilor de animale au făcut ca numărul ţăranilor muncitori din regiunea Suceava, care încheie asemenea contracte, să crească simţitor în acest an. Pînă acum, în regiunea Suceava au fost contractaţi cu 90 la sută mai mulţi porci, cu 156 la sută mai multe oi, cu 48 la sută mai mulţi viţei şi cu 54 la sută mai multe păsări, decît prevederile planului pe acest an.

Competiţiile de masă — baza mişcării noastre sportive

Tinerii din regiunea Suceava iubesc mult sportul. Competiţiile sportive de masă organizate pînă acum: Spartachiada de iarnă a satelor, Spartachiada sindicală, crosurile organizate în cinstea zilei de 7 Noiembrie şi 1 Mai etc. au stimulat activitatea sportivă a tineretului.

Peste 37.497 de tineri şi tinere din satele regiunii noastre au participat anul acesta la întrecerile sportive din cadrul Spartachiadei de iarnă a satelor ca şi la alte competiţii. Şi succesele obţinute de ei sînt însemnate. Ele sînt urmarea firească a unei temeinice acţiuni de organizare, de pregătire şi stimulare a sportivilor noştri.

Rezultatele frumoase obţinute de tinerii sportivi din regiunea Suceava — participanţi la competiţiile sportive de masă — Spartachiada de iarnă a satelor, Spartachiada sindicală etc. se datoresc în primul rînd măsurilor luate din timp de comisiile regionale, raionale şi comunale pentru popularizarea acestor competiţii, pentru buna lor organizare. Trebuie menţionat faptul că în privinţa rezultatelor obţinute de tinerii noştri în cadrul Spartachiadei, regiunea Suceava este fruntaşă.

Vreau să mă opresc mai mult asupra felului cum am organizat noi competiţiile sportive de masă, în special Spartachiada de iarnă a satelor, asupra metodelor pe care le-am folosit.

Bucurîndu-se de sprijinul preţios al comitetului regional de partid, comisia regională de organizare a Spartachiadei de iarnă a satelor, cît şi comisiile raionale, au folosit cele mai variate mijloace de popularizare a competiţiei: prelucrarea regulamentului şi a instrucţiunilor C.C. al U.T.M. cu secretarii organizaţiilor de bază U.T.M., cu propagandiştii cercurilor politice, cu instructorii superiori de pionieri, cu directorii căminelor culturale, cu profesorii de educaţie fizică etc. Întorşi în comunele lor, aceştia au organizat adunări deschise ale organizaţiilor de bază U.T.M. în cadrul cărora au prelucrat regulamentul Spartachiadei satelor. De pildă o astfel de adunare a tineretului, a avut loc în comuna Vîrfu Cîmpului din raionul Dorohoi — unde tinerii au hotărît să cheme la întrecere toate comunele din regiunea Suceava. Foarte utilă s-a dovedit şi consfătuirea comună organizată la centrul de regiune cu activiştii U.T.M. din raioane, preşedinţii C.C.F.S. raionale, instructorii asociaţiei Recolta ş.a. Aci, după ce li s-a făcut cunoscut planul de muncă al comisiei regionale, comisia raională Suceava a chemat la întrecere toate comisiile raionale din regiune, pentru a realiza „cea mai bună mobilizare, popularizare şi organizare temeinică a întrecerilor".

Un rol important în popularizarea Spartachiadei de iarnă a satelor l-au avut gazetele cetăţeneşti precum şi staţiile de radioamplificare în cadrul cărora săptămînal, se transmitea „ora Spartachiadei de iarnă a satelor". Astfel de emisiuni au fost transmise în majoritatea comunelor din regiune printre care comunele Frasin din raionul Gura Humorului, Bosanci din raionul Suceava şi altele.

O altă metodă de popularizare a competiţiilor sportive de masă care s-a folosit mult în regiunea noastră, a fost următoarea: la centrul regional şi centrele de raioane, în zilele de tîrg se organizau emisiuni la staţiile de radioamplificare în cadrul cărora erau popularizate comisiile de organizare comunale care au obţinut succese însemnate în buna popularizare şi organizare a întrecerilor, metodele folosite de aceste comisii. Echipele de schiori şi şahişti trimise în fiecare sîmbătă şi duminică în satele şi comunele regiunii au ajutat şi ele la antrenarea unui mare număr de sportivi ai satelor în întrecerile din cadrul Spartachiadei.

Toate acestea au făcut ca în rîndul tinerilor ţărani muncitori să existe o serioasă frămîntare, interes şi dorinţa de a participa la această competiţie de masă.

Vorbind despre modul de organizare a întrecerilor sportive ale Spartachiadei în regiunea Suceava, comisia regională şi comisiile raionale au reuşit să antreneze în munca lor majoritatea organelor care au fost indicate în instrucţiunile Comitetului Central al U.T.M. Din raioane au fost repartizaţi pentru fiecare comună activişti şi instructori ai colectivelor sportive sindicale care au ajutat la organizarea celor 265 comisii comunale. Aceştia au asigurat prin munca lor plină de pasiune, de entuziasm, participarea numeroasă a tineretului din regiunea Suceava la întrecerile sportive ale Spartachiadei.

Pentru asigurarea bunei desfăşurări a Spartachiadei satelor au fost luate încă de la început o serie de măsuri organizatorice menite să asigure baza materială a competiţiei: materiale şi echipament sportiv, schiuri, jocuri de şah, săniuţe. Tinerii sportivi de la sate au venit cu numeroase propuneri şi angajamente. Ei şi-au exprimat dorinţa de a-şi confecţiona pe scară locală schiuri, săniuţe şi jocuri de şah. În această direcţie, ţinîndu-se seamă de posibilităţile fiecărei organizaţii de bază, tinerii din comunele şi satele regiunii au început să-şi confecţioneze materiale sportive necesare. Ei aduceau materialul lemnos la rotăriile şi dogăriile din sat unde era prelucrat şi transformat în schiuri, săniuţe şi piese de şah. Astfel de iniţiative au avut tinerii din comuna Corni, raionul Botoşani, care şi-au confecţionat peste 150 perechi de schiuri, cei din Zamostea, raionul Rădăuţi şi altele. În total, la începutul întrecerilor din cadrul Spartachiadei satelor, în întreaga regiune, tinerii au confecţionat pe scară locală peste 2298 perechi de schiuri şi 1185 săniuţe.

Iniţiative frumoase au avut şi tinerii de la fabrica de ceramică din comuna Mihăileni, raionul Dorohoi. Ei au lucrat din argilă peste 200 jocuri de şah complecte, care apoi au fost repartizate în unele comune din raion. Nici pionierii din regiunea Suceava nu au stat deoparte în aceste acţiuni. „Cercurile mîinilor îndemînatice" au realizat din material lemnos peste 1000 jocuri de şah care în prezent sînt folosite în cadrul căminelor culturale.

Avînd baza materială asigurată, tinerii sportivi din regiunea Suceava au participat la întreceri cu multă însufleţire încă de la faza pe colectiv şi pînă la etapa pe regiune. Numărul mare de tineri ţărani participanţi la Spartachiadă ca şi frumoasele rezultate obţinute de ei de-a lungul întrecerilor a stimulat dezvoltarea activităţii sportive în regiunea noastră. Comisia regională de organizare a hotărît să premieze pe tinerii sportivi ai satelor regiunii noastre. Tînărul schior Ştefan Ion de la G.A.S.-Şoldăneşti, pentru buna comportare în faza regională a primit din partea comisiei regionale o pereche de pantaloni de schi, hanorac şi bineînţeles diploma de finalist pe regiune. Premii au primit şi sportivii Istrate Elena de la Vama Cîmpulung, L. Iulia de la S.M.T.-Botoşani şi alţii.

Competiţiile sportive de masă, dintre care Spartachiada satelor este cea mai importantă, au intrat în tradiţia mişcării sportive din regiunea Suceava. Tinerii sportivi din satele şi comunele regiunii noastre participă cu entuziasm şi socotesc că este o cinste să se întreacă în minunatele competiţii de masă alături de zeci şi sute de mii de tineri sportivi ai satelor.

Acum, din nou tinerii patriei noastre sînt chemaţi pe stadioane pentru a se întrece în cadrul concursurilor sportive ale tineretului, organizate în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului pentru Pace şi Prietenie ce va avea loc la Varşovia. Cu multă bucurie au primit tinerii sportivi din oraşele şi satele regiunii Suceava vestea despre organizarea acestor întreceri de masă. Entuziasmul lor s-a manifestat printre altele, prin trimiterea de scrisori la sediul comisiei regionale, în care ei îşi exprimă dorinţa de a participa la această competiţie închinată Festivalului.

Fireşte că dorinţa tinerilor noştri va deveni realitate.

Noi avem experienţa organizării acestor competiţii de masă. De aceea, încă din vreme au fost luate o serie de măsuri menite să asigure buna desfăşurare a concursurilor. Vechea comisie de organizare a Spartachiadei—reactivizată acum, la fel şi comisiile raionale, şi-au întocmit planuri de muncă concrete. La centrul regional Suceava a fost organizată — împreună cu C.C.F.S. regional şi Consiliul Sindical Regional — o consfătuire comună cu activiştii din raioane, preşedinţii C.C.F.S. raionale, preşedinţii asociaţiilor sportive şi instructorii sportivi salariaţi. Staţiile de radioamplificare, gazetele de perete, lozincile mobilizatoare cum sînt la Suceava, C. Lung, Fălticeni etc., informează pe tinerii din oraşele şi satele regiunii despre felul cum se organizează concursurile sportive ale tineretului, despre condiţiile de participare. Pentru asigurarea bazei materiale necesare colectivelor săteşti, unele colective sportive ca „Voinţa", „Progresul" şi altele, au luat sub patronaj cîte 5 colective sportive săteşti cărora le vor repartiza materiale sportive, echipament etc.

Metodele ca şi măsurile luate pînă acum de comisia regională Suceava pentru antrenarea unui mare număr de tineri sportivi la competiţiile sportive de masă s-au dovedit a fi bune. Noi vom face totul ca şi la aceste concursuri sportive ale tineretului, regiunea Suceava să-şi menţină locul de regiune fruntaşă în organizarea competiţiilor de masă.

AUREL DOBINCA
secretar al Comitetului Regional U.T.M.-Suceava, preşedinte al comisiei regionale de organizare a concursurilor sportive ale tineretului

De la Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. a prezentat Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. spre ratificare Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă, Republica Populară Ungară şi Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, semnat la Varşovia la 14 mai 1955.

În legătură cu apropiata examinare a problemei ratificării, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a cerut avizul Comisiilor pentru Afaceri Externe ale Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. asupra sus-amintitului tratat.

Participarea U.R.S.S. la sesiunea jubiliară a Organizaţiei Naţiunilor Unite convocată cu prilejul celei de a 10-a aniversări a semnării Cartei O. N. U.

NEW YORK 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 mai, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U., A. A. Sobolev, a transmis secretarului general al O.N.U. răspunsul ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, la scrisoarea secretarului general din 22 martie 1955. In răspunsul lui V. M. Molotov se spune că delegaţia Uniunii Sovietice va participa la şedinţele jubiliare ale membrilor Organizaţiei Naţiunilor Unite care vor avea loc la San Francisco cu prilejul celei de a 10-a aniversări a semnării Cartei O.N.U.

În răspuns se specifică de asemenea că V. M. Molotov intenţionează să participe personal la apropiatele festivităţi şi să ia cuvîntul în şedinţa membrilor Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Şedinţele jubiliare ale membrilor O.N.U. vor avea loc la San Francisco între 20 şi 26 iunie.

O comunicare a secretarului general al O.N.U.

NEW YORK 21 (Agerpres). — TASS transmite: Secretarul general al O.N.U. Hammarskjoeld, a anunţat la 20 mai numirea a şase vicepreşedinţi ai Conferinţei Internaţionale pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Dintre vicepreşedinţi face parte şi academicianul sovietic Skobelţîn.

Conferinţa va avea loc la Geneva între 8 şi 20 august.

Secretariatul O.N.U. a comunicat că 53 de guverne au acceptat deja invitaţia de a participa la lucrările conferinţei.

Întrevederea înalţilor comisari ai celor patru puteri în Germania

BERLIN 21 (Agerpres). — A. D. N. transmite: La 1 aprilie a. c. Ministerul Transporturilor al R. D. Germane avînd în vedere uzarea excesivă a autostrăzilor din R. D. Germană de către transportul auto vestgerman a majorat tarifele pentru folosirea acestor autostrăzi.

În clădirea ambasadei U.R.S.S. din R. D. Germană a avut loc la 20 mai o întrevedere între ambasadorul Puşkin, înalt comisar al U.R.S.S. în Germania şi înalţii comisari ai S.U.A., Angliei, Franţei în Germania — Conant, Hoyer-Millar şi François Poncet. In cadrul acestei întrevederi, a avut loc la cererea înalţilor comisari ai celor trei puteri occidentale, un schimb de păreri cu privire la problema tarifelor.

G. M. Puşkin a subliniat că problema majorării tarifelor este exclusiv de competenţa Republicii Democrate Germane.

În continuare, G. M. Puşkin a arătat că, potrivit informaţiilor de care dispune, autorităţile Republicii Democrate Germane sînt gata să examineze doleanţele reprezentanţilor Germaniei occidentale în problema tarifelor şi a făcut propuneri corespunzătoare cu privire la o întrevedere între reprezentanţii Ministerului Transporturilor ale Republicii Democrate Germane şi ale Republicii Federale Germane.

Poporul italian se opune transferării în Italia a trupelor americane din Austria

ROMA 21 (Agerpres). În rîndul opiniei publice italiene au provocat un puternic val de proteste ştirile relatate de agenţiile de presă occidentale potrivit cărora S.U.A. intenţionează să transfere în Italia trupele americane aflate în prezent în Austria, care vor trebui să părăsească această ţară în urma semnării tratatului de stat.

Presa occidentală subliniază că după neutralizarea Austriei, cercurile agresive din S.U.A. acordă o importanţă tot mai mare Italiei pe care vor s-o transforme, alături de Germania occidentală, într-unul din „avanposturile" blocului agresiv al Atlanticului de nord. Acest lucru este recunoscut şi de presa guvernamentală italiană. „Frontul Atlantic — scria ziarul „Corriere della Sera" după încheierea tratatului de stat cu Austria — se va sprijini exclusiv, în prima linie, pe Germania de la Bonn şi pe Italia".

Graba S.U.A. de a transfera pe teritoriul Italiei la o distanţă neînsemnată trupele americane ce urmează a fi retrase din Austria şi graba cu care cer guvernului italian să accelereze procedura de ratificare definitivă a acordului încheiat în anul 1951 între ţările participante la blocul agresiv al Atlanticului de nord (N.A.T.O.) cu privire la aşa-numitul statut al forţelor armate ale N.A.T.O. aflate pe teritoriile ţărilor membre ale acestui bloc sînt caracteristice metodelor cercurilor conducătoare din S.U.A.

Dar poporul italian respinge planurile de transferare a trupelor americane în Italia. Comitetele partizanilor păcii şi adunările oamenilor muncii din numeroase provincii ale Italiei au adoptat rezoluţii care condamnă aceste planuri şi cer ca Italia să ducă o politică îndreptată spre asigurarea independenţei şi suveranităţii sale naţionale. Aceste rezoluţii au fost adresate preşedintelui Republicii Italiene, Giovanni Gronchi şi preşedinţilor celor două camere ale parlamentului.

Succesul artiştilor romîni la Bratislava

BRATISLAVA 21 Corespondentul Agerpres transmite: Ziarul „Pravda Bratislava" publică la 21 mai o amplă cronică muzicală pe marginea concertului dat la Bratislava de maeştrii artei muzicale din Romînia. „Opinia publică din Bratislava, scrie ziarul, a salutat cu entuziasm concertul maeştrilor romîni. Dirijorul Constantin Silvestri a dovedit o înaltă pricepere şi multă inspiraţie în interpretare. În mod deosebit a impresionat interpretarea Simfoniei a 8-a de Dvorak. Respectînd ideea fundamentală a compozitorului, Constantin Silvestri a dirijat remarcabil, sugestiv şi emoţionant".

Referindu-se în continuare la concertul pentru pian de Ceaikovski, ziarul scrie: „Concertul a fost executat cu o virtuozitate de înaltă clasă. Tehnica excepţională a pianistului Mindru Katz s-a împletit admirabil cu redarea expresivă a pasajelor dificile ale concertului.

„Concertul maeştrilor artei romîneşti la Bratislava în cadrul Festivalului internaţional al muzicii, scrie ziarul, trebuie considerat ca o contribuţie de seamă la dezvoltarea vieţii muzicale".

„New York Times" şi realităţile aspre...

NEW YORK 21 (Agerpres). — Ziarul „New York Times" publică un articol semnat de cunoscutul comentator James Reston care confirmă faptul că presiunea opiniei publice mondiale silește cercurile conducătoare americane să accepte, fie voie, fie nevoie, ideea organizării unei conferinţe între marile puteri.

„Realităţile aspre ale politicii interne şi externe a ţărilor occidentale, declară Reston în articolul său, încep să aibă o influenţă profundă asupra afacerilor internaţionale. Aceasta este cel puţin în parte explicaţia consimţămîntului guvernului Statelor Unite cu o întîlnire a conducătorilor celor patru mari puteri".

Pentru Reston, aceste „realităţi aspre" sînt faptul că „Marea Britanie, Franţa şi Statele Unite se află în faţa alegerilor naţionale în ţările lor şi politicienii care conduc guvernele acestor ţări sînt convinşi că convocarea unei conferinţe „a celor patru mari" este oportună...".

SCURTE ŞTIRI

● Guvernele R.S.S. Ucrainiene şi R.S.S. Bieloruse au adresat zilele acestea secretarului general al O.N.U. telegrame în care comunică că acceptă invitaţia de a lua parte la conferinţa internaţională pentru folosirea în scopuri paşnice a energiei atomice convocată la Geneva în august 1955.

● La 20 mai a intrat în funcţiune la Kabul uzina de asfalt şi beton al cărei utilaj a fost livrat de Uniunea Sovietică. Montarea uzinei s-a făcut sub conducerea specialiştilor sovietici în scopul acordării de ajutor tehnic Afganistanului.

● În seara zilei de 20 mai, Ciu En-lai, premierul Consiliului de stat al Republicii Populare Chineze şi Cen I, vicepremier al Consiliului de stat au oferit la Pekin o recepţie de rămas bun în cinstea lui Krişhna Menon, reprezentantul Indiei la O.N.U.

● La 18 mai, pilotul ciankaişist He Vei-Ţin, locotenent major în serviciul de spionaj al escadrilei a 7-a a regimentului 3 de aviaţie al forţelor aeriene ciankaişiste, a trecut pe teritoriul R. P. Chineze cu un avion militar „F-47". El a aterizat cu avionul în provincia Guandun.

● Generalul Ely, comisarul general francez şi comandantul suprem al forţelor armate franceze din Vietnamul de Sud, a cerut guvernului francez să-i primească demisia. Comentatorii politici din Saigon afirmă că ceea ce l-a determinat pe Ely să facă acest pas sînt divergenţele dintre el şi primul ministru al Vietnamului de Sud, care, cu sprijinul americanilor, duce o politică antifranceză.

Cu privire la schimbul de delegaţii agricole între U.R.S.S. şi S.U.A.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 mai a. c. ambasada S.U.A. la Moscova a remis Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. următoarea notă cu privire la schimbul de delegaţii agricole între Uniunea Sovietică şi Statele Unite ale Americii:

„Ambasada Statelor Unite ale Americii îşi exprimă respectul faţă de Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. şi are onoarea să se refere la nota acestui Minister din 10 martie 1955 cu privire la propunerea ziarului „De Moines Register" din oraşul De Moines, statul Iowa, de a organiza un schimb de delegaţii agricole între Uniunea Sovietică şi Statele Unite. Ambasada se referă de asemenea la convorbirile cu privire la acest schimb care au avut loc între reprezentanţii ambasadei şi Ministerul Afacerilor Externe la 4 mai şi la 6 mai 1955.

După cum s-a comunicat Ministerului la 4 mai, guvernul Statelor Unite are o atitudine favorabilă faţă de propunerea privind schimbul de delegaţii agricole între Uniunea Sovietică şi Statele Unite. Dată fiind hotărîrea guvernului sovietic de a desemna în vederea participării la acest schimb o delegaţie oficială, guvernul Statelor Unite este gata să elibereze vize oficiale membrilor delegaţiei sovietice alcătuită din aproximativ 10 specialişti agricoli de îndată ce va primi de la Minister informaţii cu privire la numele şi statutul lor oficial. Guvernul Statelor Unite consideră că din punctul de vedere al condiţiilor agricole timpul cel mai potrivit pentru vizitarea Statelor Unite de către delegaţia sovietică ar fi mijlocul verii. Din această cauză se propune ca delegaţia sovietică să-şi programeze vizita în Statele Unite pentru perioada dintre aproximativ 10 iulie şi 10 august 1955.

Avînd în vedere statutul oficial al delegaţiei sovietice, Ministerul Agriculturii al Statelor Unite va acorda sprijin în vederea pregătirii generale pentru vizita grupului sovietic în Statele Unite. Se prevede ca cea mai mare parte a vizitei să se facă în statul Iowa, al cărui Colegiu, la rugămintea guvernului Statelor Unite, a declarat că este gata să facă pregătirile corespunzătoare pentru primirea delegaţiei sovietice şi stabilirea itinerariului vizitei sale. Acest itinerar va cuprinde şi vizitarea universităţii din statul Minnesota; în ce priveşte vizitarea altor regiuni şi centre din afara statului Iowa care vor interesa delegaţia sovietică din punctul de vedere al agriculturii, le poate organiza de asemenea în cadrul planului general al vizitei propuse.

Componenţa delegaţiei americane de fermieri care urmează să viziteze Uniunea Sovietică şi care va avea un statut neoficial va fi stabilită în urma consultărilor cu Ministerul Agriculturii, cu Colegiul statului Iowa şi cu alte instituţii şi organizaţii neoficiale avînd legătură cu agricultura. Guvernul Statelor Unite ar dori ca guvernul sovietic să indice numărul aproximativ al membrilor delegaţiei americane pe care ar putea s-o primească, precum şi timpul cel mai potrivit pentru ca delegaţia americană să poată lua cunoştinţă de metodele agricole sovietice.

Deşi, după cum s-a arătat mai sus, Ministerul Agriculturii al Statelor Unite va avea răspunderea consultativă generală pentru organizarea vizitei delegaţiei sovietice oficiale, guvernul Statelor Unite doreşte ca membrii grupului sovietic să aibă cele mai largi posibilităţi de a cunoaşte în mod direct munca fermelor din Statele Unite, precum şi a instituţiilor care deservesc nevoile agricole. Ţinînd seama de aceasta, precum şi de interesul experţilor agricoli sovietici pentru latura tehnică a chestiunii, se va elabora un program al vizitei delegaţiei sovietice care să permită membrilor delegaţiei să cunoască îndeaproape metodele fermierilor din Statele Unite în toată complexitatea aplicării lor. În statul Iowa, în care există o mare varietate de condiţii agricole, delegaţiei sovietice i se vor arăta metodele şi procedeele folosite pentru cultivarea porumbului şi creşterea porcinelor şi a altor animale domestice, precum şi rolul principal pe care îl joacă în producţia agricolă, fermele aparţinînd familiilor care lucrează în aceste ferme. În Statele Unite cel mai mare randament în producţia agricolă a fost obţinut de fermele care lucrează pe cont propriu şi care folosesc la propria lor apreciere serviciile agricole prestate de instituţiile locale, ale statelor, cooperatiste şi guvernamentale. Guvernul Statelor Unite salută posibilitatea care va fi creată în legătură cu vizita delegaţiei agricole sovietice de a prezenta experţilor sovietici aceste aspecte, precum şi alte aspecte ale practicii fermierilor americani".

La 20 mai a. c., Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis guvernului S.U.A. următoarea notă de răspuns:

„Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste îşi exprimă respectul faţă de ambasada Statelor Unite ale Americii şi în legătură cu nota ambasadei nr. 803 din 17 mai 1955 are onoarea de a comunica următoarele:

Guvernul Sovietic ia act cu satisfacţie de comunicarea cuprinsă în nota sus-amintită în care se arată că guvernul S. U. A. este gata să elibereze vize oficiale membrilor delegaţiei agricole sovietice pentru a vizita Statele Unite ale Americii. In conformitate cu propunerea guvernului S.U.A. privind numărul membrilor delegaţiei agricole sovietice şi termenul sosirii ei în S.U.A., organele agricole sovietice sînt gata să trimită în Statele Unite o delegaţie agricolă sovietică alcătuită din 10—12 persoane în perioada dintre aproximativ 10 iulie — 10 august a. c.

În cursul vizitei ei în S.U.A., delegaţia agricolă sovietică ar dori ca în afară de obiectivele agricole arătate în nota ambasadei, să viziteze de asemenea întreprinderi producătoare de tractoare şi maşini agricole, întreprinderi pentru prelucrarea produselor agricole, precum şi depozitele pentru produsele agricole.

Guvernul sovietic este gata să elibereze vize membrilor unei delegaţii agricole americane alcătuită din aproximativ 12 persoane. Timpul cel mai potrivit pentru vizitarea Uniunii Sovietice de către delegaţia americană, este mijlocul verii — aproximativ între 15 iulie şi 15 august.

Organele agricole sovietice sînt gata să ofere delegaţiei agricole americane posibilitatea de a vizita Expoziţia agricolă unională din Moscova, Academia agricolă „Timiriazev" din Moscova, institute de cercetări ştiinţifice privind agricultura, gospodării ale sovhozurilor şi colhozurilor, precum şi întreprinderi care prelucrează produse agricole şi întreprinderi pentru construirea de maşini agricole.

Guvernul sovietic consideră că schimbul de delegaţii agricole între U.R.S.S. şi S.U.A. va constitui o măsură de folos reciproc".

Militariştii vest-germani la lucru...

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Guvernul Adenauer intenţionează să prezinte spre examinare Bundestagului proiectele de lege cu privire la militari, la cheltuielile pentru întreţinerea lor, aprovizionarea lor etc. Se proiectează de asemenea să se dea publicităţii „cît se poate mai repede" un regulament de disciplină şi de pedepse.

În afară de aceasta, guvernul de la Bonn intenţionează să treacă prin Bundestag legile cu privire la confiscarea unor loturi de pămînt în scopuri militare, cu privire la producţia de război, precum şi cu privire la introducerea serviciului militar obligatoriu.

Pregătirile de război din Germania occidentală se desfăşoară sub controlul statului major militar american de la Bonn.

Între acest stat major şi „departamentul Blank" se duc fără întrerupere tratative cu privire la mari livrări de materiale militare din S.U.A. în Germania occidentală.

In Editura de stat pentru literatură politică

au apărut în broşură:

N. A. BULGANIN — Declaraţie făcută la deschiderea conferinţei de la Varşovia a statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

— 11 mai 1955 —

GH. GHEORGHIU-DEJ — Declaraţie făcută la conferinţa de la Varşovia a statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

— 12 mai 1955 —

Cultură fizică şi sport

Astăzi pe stadionul Giuleşti Progresul Bucureşti — Flacăra Ploeşti

Întîlnirea de fotbal din cadrul primei etape a competiţiei „Cupa de Vară" dintre echipele Progresul Bucureşti şi Flacăra Ploeşti, care urma să se desfăşoare la Focşani va avea loc astăzi duminică 22 mai în Capitală, cu începere de la ora 17,30 pe stadionul din Giuleşti.

Amatorii de sport vor putea urmări tot astăzi pe stadionul Republicii întîlnirea C.C.A.-Dinamo Oraşul Stalin din cadrul aceleiaşi competiţii. Meciul va începe la ora 17,30.

Un nou record la atletism al U. R. S. S.

MINSK 21 (Agerpres). — TASS transmite:

În cadrul marelui concurs de atletism care a început la 20 mai în oraşul Minsk, cunoscutul fondist sovietic Alexandr Anufriev a stabilit un nou record al U.R.S.S. în proba de 10.000 m. plat, realizînd timpul de 29'10"6/10. Recordul unional precedent era de 29,21"4/10 şi aparţinea lui Vladimir Kuţ.

Un mare concurs de atletism la Praga

PRAGA 21 (Agerpres). — Ceteka transmite:

În zilele de 8 şi 9 iunie va avea loc la Praga un mare concurs internaţional de atletism care se va desfăşura în memoria atletului Evzen Rosicky, ucis în anul 1942 de nazişti. La acest concurs, alături de atleţii cehoslovaci, vor participa 20 dintre cei mai valoroşi atleţi europeni printre care Csermak (R. P. Ungară), Soeter (R.P.R.), Chromik şi Sidlo (R. P. Polonă), Futterer şi Schade (Germania occidentală), Michalic (Iugoslavia), Kauhanen (Finlanda), Nilson şi Lundberg (Suedia) şi alţii.

(Agerpres)

Informaţii

Sîmbătă după amiază au sosit în Capitală, pentru a participa la lucrările Adunării reprezentanţilor mişcării pentru apărarea păcii din R.P.R., noi oaspeţi de peste hotare: Ernst Goldenbaum, vicepreşedinte al Camerei Populare a R.D. Germane, preşedintele Partidului Democrat-Ţărănesc din R. D. Germană, membru în Consiliul Naţional al Păcii din R. D. Germană, scriitoarea cehoslovacă Jarmila Slazarova, laureată a Premiului de Stat „Clement Gottwald", deputată în Adunarea Naţională a R. Cehoslovace, comandorul Georges Jouneau, delegatul mişcării pentru apărarea păcii din Franţa.

★

Sîmbătă dimineaţa a sosit în Capitală Traiana Alexeeva Apostolova (Nenova), secretar al Comitetului Naţional al păcii din R. P. Bulgaria, care va participa la Adunarea reprezentanţilor mişcării pentru apărarea păcii din ţara noastră.

Pe aeroportul Băneasa au venit în întîmpinarea oaspetelui tovarăşii Oliviu Rusu, membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., I. Colesnic, secretar adjunct al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., reprezentanţi ai Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea şi alţii.

★

Din toate colţurile ţării au sosit ieri în Capitală delegaţii la Adunarea reprezentanţilor mişcării pentru apărarea păcii din ţara noastră. Sînt muncitori înaintaţi şi fruntaşi ai recoltelor bogate, oameni de ştiinţă, scriitori şi artişti, tehnicieni şi ingineri, medici şi învăţători, slujitori ai cultelor, militari, gospodine etc.

Delegaţia din Hunedoara cuprinde multe nume cunoscute: Eroul Muncii Socialiste Iuliu Haidu, maistrul turnător de oţel Aurel Patric de la combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, strungarul fruntaş Pop Dionisie de la Brad şi alţii.

Din delegaţia regiunii Cluj fac parte Lili Poor, artistă emerită a R.P.R., pictorul Gavril Miklossy, laureat al Premiului de Stat şi alţii.

Din delegaţia regiunii Baia Mare fac parte minerul fruntaş Hotea Petru II de la întreprinderea „Petre Gheorghe", fruntaşul recoltelor bogate Ioan Haneş din comuna Andrid, raionul Carei, mama eroină Iuliana Turdean din Satu Mare şi alţii. Cu toţii sînt în primele rînduri în toate acţiunile legate de lupta pentru pace.

★

Ieri dimineaţă a părăsit Capitala plecînd în R. D. Germană delegaţia Uniunii Tineretului Muncitor care va participa la lucrările celui de al V-lea Congres al Tineretului Liber German care se va ţine la Erfurt între 25—27 mai a.c. şi la serbarea Tineretului Liber German care se va desfăşura între 28-30 mai 1955.

Delegaţia este formată din tovarăşii Fazekaş Ludovic, secretar al C. C. al U.T.M. şi tovarăşul Radu Constantin membru al C.C. al U.T.M.

Călătorind prin Japonia (III)

Pentru ca Hiroşima să nu se mai repete!

La sfîrşitul anului 1954 o delegaţie a F.M.T.D. a vizitat Japonia. Despre această vizită, despre viaţa şi lupta tineretului japonez a scris pentru cititorii ziarului nostru Malcolm Nixon, secretar al F.M.T.D. Publicăm astăzi al treilea articol din ciclul de note de drum ale lui Malcolm Nixon. Cele două articole anterioare au apărut în numerele 1854 şi 1865 ale „Scînteii tineretului".

Malcolm Nixon
secretar al F.M.T.D.

„Nu vom putea uita niciodată şi nu vom ierta niciodată pe acei care au folosit această îngrozitoare bombă, împotriva poporului nostru". Prin aceste cuvinte primarul din Hiroşima şi-a exprimat faţă de noi ura care sălăşuieşte în inimile tuturor japonezilor împotriva imperialiştilor americani care au făptuit actul barbar care a costat viaţa a 200.000 de locuitori ai oraşului. „Acum, spuse primarul privind pe fereastră, clădim un nou oraş, un oraş al păcii, iar noi, acei care am supravieţuit bombei, ne-am angajat să luptăm cu toate puterile, alături de întreaga naţiune, ca să împiedicăm ca o a treia bombă să mai cadă în vreo parte a lumii".

Cînd vizitezi Hiroşima, te străbate pînă-n oase un fior rece. Întregul coşmar al îngrozitoarei zile de 6 august 1945 dăinuieşte încă. Semnele lui se văd pretutindeni. La sosirea noastră în gară, sute de tineri ne aşteptau nerăbdători să ne ureze bun-venit, dar aceşti tineri aveau un aspect tragic care îi deosebea de tinerii din celelalte oraşe pe care le vizitasem. Mulţi dintre ei erau orbi sau aproape orbi, mulţi aveau pe faţă cicatrice adînci, unii şchiopătau sau de-abia mergeau din pricina debilităţii fizice.

Oraşul este în mare parte reclădit, dar e mai mult un oraş din lemn şi carton, un oraş urît, fără un simţ arhitectonic dînd impresia de ceva nestabil. Am văzut locul unde a căzut bomba atomică, acum socotit loc de tristă amintire; totul în acest oraş poartă semnele morţii. Copaci retezaţi de suflul exploziei, un rîu noroios şi murdar care în acea zi era plin — de la un mal la altul — de cadavre, case dărîmate, triste monumente şi avertisment amar pentru omenire. Şi în această atmosferă lugubră, aviatorii americani, mestecînd gumă, fără pic de ruşine examinează urmele macabre.

Încă şi acum, 6.000 de supravieţuitori ai bombardamentului atomic suferă de pe urma efectelor radioactive şi mulţi dintre ei sînt condamnaţi la o moarte îngrozitoare. Mulţi copii au suferit influienţa radioactivă şi cum nu se poate dedecta acest lucru pe cale medicală, de-abia cînd s-au arătat simptomele înaintate ale urmărilor radiaţiilor, ei au fost transportaţi, din păcate tîrziu, la spital.

Există un grup de clădiri, ceva mai sus de oraşul Hiroşima care şi-au atras ura poporului şi pot fi date ca exemplu în faţa lumii întregi de atitudinea neomenoasă, barbară, a guvernului american faţă de acest oraş al morţii. În aceste clădiri îşi are sediul echipa de cercetare, care s-a împodobit cu numele de „Comisia de control a efectelor produse de bomba atomică" (A.B.C.C.C.).

Cînd s-a anunţat că această comisie se va stabili aici, a fost o bucurie generală printre supravieţuitori, care credeau că guvernul american va stabili acolo un centru medical, spre a le uşura suferinţele. Astăzi, cînd vorbim cu victimele bombei, acestea privesc la clădiri cu o ură adîncă în ochi şi ne spun că acest centru este doar un mijloc de a înregistra urmările barbariei făcute de imperialiştii americani, pentru a-şi da seama cum evoluează efectele bombei printre supravieţuitori. Specialiştii americani cheamă cu regularitate pe locuitorii Hiroşimei, le cercetează starea fizică, înregistrează constatările făcute şi îi trimit înapoi acasă. În trecut, ei s-au slujit cu neruşinare de aceste victime ca de nişte cobai, încercînd diverse medicamente pentru a vedea cum reacţionează. Aceste experienţe s-au soldat, în general, cu rezultate dezastruoase. În prezent victimele refuză categoric să se ducă la centru. Dar specialiştii americani au rămas la Hiroşima, înregistrînd cu o precizie care nu-şi încetineşte ritmul, rezultatele radiaţiilor, care minează zi de zi sănătatea atîtor oameni.

Poporul japonez este prima naţiune care a suferit de pe urma folosirii energiei atomice în scopuri destructive.

Aceasta explică de ce mişcarea pentru pace este atît de mare şi puternică în Japonia, pentru ce 23 milioane de oameni au cerut interzicerea armei atomice şi a armei cu hidrogen, pentru ce chiar în parlament şi chiar de către guvernele reacţionare, s-a cerut interzicerea acestor arme. Nu există în Japonia o mişcare cu un caracter mai profund naţional şi atît de răspîndită ca mişcarea pentru pace, pentru interzicerea armelor de exterminare în masă.

★

Am fost pur şi simplu uimiţi de extinderea ocupaţiei americane in Japonia.

Mai mult de 730 baze aeriene, navale şi militare sînt îngrămădite în această mică ţară, mult mai mică decît Anglia. Şi iată cum arată aceste baze.

Cele mai multe sînt enorme, acoperind sute de pogoane de pămînt şi fiind situate nu la sate, ci chiar în inima principalelor oraşe şi regiuni industriale. Am vizitat multe din aceste baze şi pe măsură ce le vizitam, nu ne venea să ne credem ochilor.

În prima zi petrecută în Japonia, ne-am dus sa vizităm districtul Kanagawa care se află la cîţiva kilometri la sud de Tokio. Principalul oraş al acestui district este Yokohama.

Trecînd prin Yokohama în maşinile noastre, am călătorit mai mult de 2 kilometri numai pe o şosea pe care circulau şiruri neîntrerupte de jepuri, camioane militare, artilerie motorizată.

In Yokosuka ţi se pare că eşti în America şi nu în Japonia. Există aici o bază de reparaţii navale condusă numai de americani.

La intrare erau gardieni cu cască albă, puternic înarmaţi, iar pe dinaintea lor defilau, prin frig şi ploaie, lungul şir de lucrători japonezi, fiecare cu mîinile ridicate deasupra capului (aşa cum se vede in cele mai multe filme americane de gangsteri) pentru a fi controlaţi cu deamănuntul de către gardieni care le întorceau buzunarele pe dos în faţa trecătorilor de pe stradă.

Am mers însoţiţi de un grup mare de tineri, purtînd steaguri şi cîntînd cîntecul independenţei naţionale. Am trecut pe lîngă clădiri aproape în ruină, care adăposteau casele de toleranţă ale oraşului, săli de joc, cabarete, baruri, fiecare avînd cîte o reclamă luminoasă, numai în limba engleză şi purtînd nume americane: „Nevada", „Hollywood Cabaret şi Bar", „Newjorkezului" etc. De-a lungul străzii principale, toate reclamele luminoase sînt în limba engleză: „Bun venit forţelor navale americane", „Amintiri originale japoneze pentru forţele armate americane" etc. Acest oraş suferă enorm de pe urma ocupaţiei americane.

Am sosit la Tokio, am trecut pe străzile principale ale oraşului şi am fost pur şi simplu uimit de numele pe care îl purtau aceste străzi: Avenue 1, Avenue X sau Y sau Z. Numele japoneze lipseau cu desăvîrşire.

Mai tîrziu am sosit la Fukuoka, principalul oraş din insula de sud. Întregul aeroport internaţional este încărcat de avioane americane cu reacţie. Am aterizat, dar n-am avut voie să folosim clădirile aeroportului: o maşină ne-a luat chiar de la avion, spre a ne duce într-o colibă murdară, făcută din lemn, situată în afara liniilor de sîrmă ghimpată, care împrejmuiesc aeroportul. Aici, împreună cu ţăranii japonezi ne-am dat seama de înrobirea pe care americanii au adus-o Japoniei.

La Sendai, capitala provinciei Miyagi din nordul Japoniei, ne-am dus să vizităm renumita grădină publică şi altarul care se află în interiorul oraşului. La intrarea în parc am fost întîmpinaţi de obişnuita inscripţie luminoasă: „Cantonamentul corpului 7 de armată din Sendai".

Un soldat american înarmat opreşte fiecare maşină. Noi am fost nevoiţi să arătăm certificatul care ne permite intrarea în parcul oraşului.

Toate acestea arată clar ce înseamnă ocupaţia americană pentru poporul japonez. Ce atitudine iau japonezii faţă de această situaţie?

În prezent, şi mai ales legată de puternica reacţie trezită de exploziile de la Bikini, lupta pentru independenţa naţională a început să ia un aspect nou.

Cei mai activi în această privinţă sînt lucrătorii de la bazele militare, care sînt puternic organizaţi în sindicate şi care joacă un rol important în lupta împotriva ocupaţiei americane în Japonia. De asemenea, în numeroase regiuni, au avut loc lupte înverşunate între poliţie şi aliaţii americanilor pe deoparte şi ţărani pe de altă parte, care luptau să împiedice confiscarea pămînturilor lor pentru scopuri militare.

Poporul japonez duce bătălia pentru pace în grele condiţii. Lupta lui are însă un rol important în mişcarea mondială împotriva războiului şi pentru o pace durabilă în întreaga lume.

Imperialiştii americani şi lacheii lor japonezi ar vrea să transforme tînăra generaţie a Japoniei în carne de tun, s-o arunce împotriva popoarelor asiatice. Dar tineretul japonez răspunde acestor uneltiri prin întărirea prieteniei cu tinerii din toate ţările Asiei, cu tineretul din lumea întreagă. O largă dezvoltare a luat-o mişcarea pentru prietenia dintre tineretul japonez şi cel chinez. Iată în fotografia noastră un grup de tineri membri ai uneia din numeroasele formaţiuni artistice ale tineretului japonez care învaţă cîntece chinezeşti.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: **Patria, Elena Pavel:** 2 x 2 = cîteodată 5; **Republica, 8 Martie:** Un om teribil; **Bucureşti, Gh. Doja, Magheru, Al. Sahia, T. Vladimirescu:** Mînăstirea din Parma; **I. C. Frimu, Înfrăţirea între popoare, Arta, Ilie Pintilie, Popular:** Frumuseţea diavolului; **Maxim Gorki, Victoria, Flacăra:** Portul din nord; **Lumina, Libertăţii:** Cine-şi iubeşte nevasta; **Tineretului:** Un vals vienez; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini, Noutăţile zilei, In ţara piramidelor, Mica reprezentaţie, Ştiinţă şi tehnică; **Al. Popov:** Cazul dr. Wagner; **V. Roaită, 8 Mai:** Jucătorul de rezervă; **Cultural:** Cîntecul fluviilor; **Unirea, 23 August:** Directorul nostru, Pui de şoimi; **C. David:** Dama cu camelii; **Munca:** O noapte la Veneţia; **Mioriţa:** Încercarea fidelităţii; **Moşilor, Gh. Coşbuc:** Submarinul 323; **Donca Simo:** Mînuitorul de păpuşi; **M. Eminescu:** Stiletul; **1 Mai:** Doi acri de pămînt; **Volga:** Vrăjitoarele; **N. Bălcescu:** Libelula, Pe drumul libertăţii; **Aurel Vlaicu:** Aşteaptă-mă; **Rahova, Olga Bancic:** A fost odată un împărat; **Boleslaw Bierut:** Expresul de Nürnberg şi Gelozia, bat-o vina.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60 10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".